

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Z A G R E B

Predmet: Prijedlog zakona o Državnom sudbenom vijeću (predlagatelj: Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista u Hrvatskome saboru)
- mišljenje Vlade Republike Hrvatske

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASE: 700-01/18-01/03, URBROJA: 65-18-03, od 10. srpnja 2018. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br.81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o Državnom sudbenom vijeću (predlagatelj: Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista u Hrvatskome saboru) daje sljedeće:

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskom saboru da ne prihvati Prijedlog zakona Državnom sudbenom vijeću (dalje u tekstu: Prijedlog zakona) koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista u Hrvatskome saboru, aktom od 10. srpnja 2018. godine, iz sljedećih razloga:

S obzirom da su u nenormativnom djelu Prijedloga zakona navedeni ciljevi ovoga zakona, a koji su podudarani s ciljevima važećeg Zakona o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15) te s ciljevima Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću, predlagateljice Vlade Republike Hrvatske, koji je 6. srpnja 2018. godine donesen u Hrvatskome saboru (Narodne novine, broj 67/18) i koji će stupiti na snagu 1. rujna 2018. godine, neosnovanim se smatra ponovno upućivanje novog prijedloga zakona u proceduru Hrvatskoga sabora radi njegovog donošenja, a kojim bi se na gotovo istovjetan način regulirala ista materija.

Slijedom navedenog, Vlada Republike Hrvatske će se o navedenom Prijedlogu zakona očitovati samo vezano uz predložena različita rješenja.

Ističe se da je nejasno u članku 4. Prijedloga zakona, čak imajući u vidu i Prijedlog Zakona o sudovima predlagatelja Kluba zastupnika Mosta nezavisnih lista u Hrvatskome saboru, koji bi to bili žalbeni sudovi, a time i određivanje dva njihova predstavnika kao članova Vijeća.

Sukladno odredbi članka 124. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 05/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Državno sudbeno vijeće je samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj. Nadalje, Državno sudbeno vijeće, u skladu s Ustavom i zakonom, samostalno odlučuje o imenovanju, napredovanju, premještanju, razrješenju i stegovnoj odgovornosti sudaca i predsjednika sudova, a navedene odluke donosi na nepristran način, na temelju kriterija propisanih zakonom. Također, Državno sudbeno vijeće ima jedanaest članova, a čine ga sedam sudaca, dva sveučilišna profesora pravnih znanosti i dva saborska zastupnika, od kojih jedan iz redova oporbe. Članovi Državnoga sudbenog vijeća biraju predsjednika između sebe. Članovi Državnog sudbenog vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Državnog sudbenog vijeća nitko ne može biti više od dva puta.

S obzirom na navedenu ustavnu odredbu prema kojoj svi članovi Državnog sudbenog vijeća (dalje u tekstu: Vijeće) biraju predsjednika Vijeća među sobom, rješenje propisano člancima 5. i 40. Prijedloga zakona kojima je predviđeno da bi i predsjednik Vijeća i njegov zamjenik bili suci ne bi bilo usklađeno s Ustavom. Nadalje, istim člankom se predlaže i profesionalizacija rada predsjednika Vijeća i njegovog zamjenika na način da im sudačka dužnost miruje te da ostvaruju pravo na plaću u sudu u kojem su imenovani, međutim navedeno bi bilo moguće samo ako bi i predsjednik i zamjenik predsjednika bili suci, a postoje i brojne zamjerke sustavima profesionaliziranih vijeća, od kojih se kao najveća uzima ona distanciranja od obnašanja sudačke dužnosti uslijed posljedično nužnog mirovanja sudačke dužnosti sudaca koji su članovi takvih vijeća.

U članku 8. stavku 7. Prijedloga zakona nejasno je propisano na koji način će Povjerenstvo imenovati drugog člana Povjerenstva kao zamjenu za člana kojem prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata s liste kandidata s koje je imenovan član kojem je prestala sudačka dužnost s obzirom da je u stavku 2. ovoga članka predviđena samo jedna lista prijavljenih kandidata.

Unatoč predlagateljevoj razumljivoj namjeri da se postrože uvjeti kandidiranja sudaca, praktične posljedice propisivanja ovakvih ograničenja ponovno se svode na stegovni postupak i izricanje stegovnih sankcija, dok je osnova osude za kazneno djelo nedovoljno precizirana s obzirom na načelo pravomoćnosti i u ovom je obliku protivna načelu nevinosti u kaznenopravnom smislu. Naime, člankom 13. Prijedloga zakona dodatno se ograničava mogućnost kandidiranja Vijeća iz reda sudaca propisivanjem dodatnih uvjeta da kandidati za član Vijeća ne mogu biti suci koji su zadnji put ocijenjeni ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“, koji su privremeno udaljeni od obnašanja sudačke dužnosti ili koji su osuđeni za počinjeno kazneno djelo. Navedeno se smatra nepotrebnim s obzirom da je predsjednik suda dužan pokrenuti stegovni postupak protiv suca koji je ocijenjen ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“; privremeno udaljenje od obnašanja sudačke dužnosti je mjera koju će Vijeće odrediti ako je protiv suca pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet godina ili ako mu je određen pritvor ili istražni zatvor, a Vijeće je može odrediti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti; ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obnašanjem sudačke

dužnosti, ako je ovlašteni predlagatelj u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti, dok će u slučaju osude suca za kazneno djelo također biti određeno privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka kada je protiv suca pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet godina. Nadalje, propisano je da će Vijeće razriješiti suca ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obnašanja sudačke dužnosti.

Iz predloženog članka 16. Prijedloga zakona, kojim se propisuje mogućnost podnošenja prigovora svakog suca na listu kandidata koju je utvrdilo i objavilo Povjerenstvo, proizlazi glavni nedostatak predloženog sustava u kojem se kandidati sami kandidiraju te u kojem nije posebno razrađen kandidacijski postupak.

Člankom 33. stavkom 3. Prijedloga zakona propisano je da se postupak izbora Povjerenstva za provođenje izbora i načina provođenja izbora uređuje Poslovníkom koji donose dekani pravnih fakulteta uz suglasnost ministra pravosuđa i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Ne smatra se primjerenim uključivati ministra pravosuđa i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske u donošenje ovoga Poslovnika s obzirom da se radi o internoj proceduri izbora članova Vijeća iz reda profesora sveučilišnih pravnih znanosti. Nadalje, jedino iz stavka 3. proizlazi da se radi o pravnim fakultetima dok se isto ne navodi u stavcima 1. i 2. istog članka, a profesori sveučilišnih pravnih znanosti mogu predavati pravne predmete i na drugim fakultetima, npr. ekonomskom fakultetu.

Članak 37. Prijedloga zakona propisuje duži rok u kojem su članovi Vijeća dužni stupiti na dužnost (60 dana) od roka od 30 dana propisanog važećim Zakonom o Državom sudbenom vijeću, zbog provođenja sigurnosnih provjera za pristup klasificiranim podacima za kandidate za članove Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti. Međutim, s obzirom na trajanje postupka provjere od najmanje dva mjeseca te postojanja mogućnosti da se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, ukazuje se da prema ovom prijedlogu svi članovi Vijeća ne bi mogli stupiti na dužnost u navedenom roku. Nadalje, nejasno je iz odredbi ovoga članka tko upućuje zahtjev za provođenje postupka sigurnosne provjere za kandidate za članove Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti i tko donosi o ocjeni postojanja sigurnosnih zapreka za te kandidate.

Člankom 41. Prijedloga zakona propisana je i nova ovlast Vijeća – ocjenjivanje sudaca, a koja je razrađena u člancima 47. - 53. Prijedloga zakona. Ovim člancima predviđeno je da će se rad sudaca redovno ocjenjivati svake tri godine uzimajući u obzir razdoblje za posljednje tri godine obnašanja sudačke dužnosti, propisana su mjerila (omjer rješavanja predmeta, poštivanje rokova, kvaliteta odluka i druge aktivnosti suca), moguće ocjene i dr. S tim u vezi, ukazuje se da je mjerilo „omjer rješavanja predmeta“ propisano člankom 48. Prijedloga zakona neprecizno i nejasno, a nije objašnjeno niti u obrazloženju uz ovaj članak u nenormativnom dijelu zakona. Člankom 50. Prijedloga zakona propisano je da će Vijeće razraditi mjerila iz članka 48. Prijedloga zakona i postupak ocjenjivanja Pravilima o ocjenjivanju sudaca uz prethodno mišljenje Proširene opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa, međutim uključivanje ministra pravosuđa u postupak donošenja ovih Pravila ne smatra se primjerenim jer bi se navedeno moglo protumačiti kao uplitanje izvršne vlasti u neovisnost i ovlasti Državnog sudbenog vijeća. U članku 52. Prijedloga zakona propisano je da se ocjena rada sudaca utvrđuje na temelju zbroja bodova ostvarenih prema mjerilima iz članka 48. ovoga Zakona, međutim navedenim člankom nisu razrađeni bodovi i njihove granice koje je moguće ostvariti za svako

pojedino mjerilo, a što predstavlja nesigurnost vezano uz propisanu zakonsku normu. Također nije razrađeno kome se ocjena dostavlja i u kom roku, dok je propisana mogućnost prigovora za suca koji je ocijenjen.

Nadalje, imajući u vidu i odredbu članka 107. Prijedloga zakona iz prijelaznih i završnih odredbi, kojom je propisano ocjenjivanje rada sudaca koji obnašaju sudačku dužnost najmanje tri godine sukladno odredbama ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a što se odnosi na sve suce osim na novoimenovane u zadnje tri godine, ističe se da bi navedeno predstavljalo veliko administrativno opterećenje za Vijeće s obzirom da Vijeće ima samo 11 članova te bi odgodilo i odužilo sve postupke napredovanja na viši sud koji bi se provodili po ovom Zakonu, a utjecalo bi i na obavljanje drugih poslova iz njegovog djelokruga rada.

Člankom 53. Prijedloga zakona predložene su posljedice koje proizlaze iz dvije najniže ocjene obnašanja sudačke dužnosti. Dok je sankcija za ocjenu „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ obvezno pokretanje stegovnog postupka kao i u važećem Zakonu o Državnom sudbenom vijeću, za ocjenu „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ predlaže se ponovno ocjenjivanje nakon godine dana te u slučaju ponovne ocjene „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ obveza dodatnog stručnog usavršavanja u Pravosudnoj akademiji prema planu predsjednika suda. S tim u vezi upozorava se da prijedlog nije sasvim razrađen te bi u praksi provedba ovih individualnih programa stvarala znatne organizacijske poteškoće.

Člankom 55. Prijedloga zakona propisani su uvjeti za imenovanje sudaca u vezi čega se još jednom ističe da je nejasno, imajući u vidu i Prijedlog zakona o sudovima istog predlagatelja, koji bi to bili viši i žalbeni sudovi.

Člankom 59. Prijedloga zakona propisana je obveza utemeljenja odluke o imenovanju sudaca redoslijedom na utvrđenim listama prvenstva bez iznimke, a koja bi formulacija mogla biti suprotna ustavnoj definiciji Vijeća kao samostalnog i neovisnog tijela.

Člankom 62. Prijedloga zakona propisano je da će se sa svim kandidatima za suce provesti strukturirani razgovor te da se na tom razgovoru može ostvariti najviše 10% bodova od bodova koji se mogu ostvariti na završnoj ocjeni u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjenjivanjem obnašanja sudačke dužnosti ili provjeri znanja iz članka 61. ovoga Zakona za kandidate koji ne obnašaju sudačku dužnost. S obzirom da u Prijedlogu zakona nigdje nije propisano koliko koja ocjena obnašanja sudačke dužnosti nosi bodova niti koji su bodovi koji se mogu ostvariti provjerom znanja, bez čega nije moguće usporediti i rangirati sve kandidate za isto mjesto, postoji ujedno mogućnost da, ako nisu ujednačeni bodovi, Vijeće bi u istom postupku moglo imati drugačiji maksimalan broj bodova za različite kandidate. Štoviše, nije propisano niti da se svi kandidati uvrštavaju na istu listu.

U odnosu na stavak 6. članka 62. Prijedloga zakona kojim se propisuje snimanje razgovora s kandidatima u postupcima imenovanja sudaca i prenošenje audio-vizualnim uređajem na mrežnim stranicama Vijeća u realnom vremenu, ukazuje se da je slično rješenje propisano odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću temeljem kojih je ostavljena mogućnost samom Vijeću da odluči hoće li i kada snimiti i objaviti razgovore pred Vijećem. Naime, smatra se da bi se propisivanjem obaveze snimanja svih razgovora u postupku imenovanja pred Vijećem i njihovim prenošenjem u realnom vremenu značajno narušilo neovisnost Vijeća u odlučivanju o

kandidatima, kao i izlagalo suce nepotrebnom dodatnom stresu tijekom razgovora te bi ih se stavilo u lošiju poziciju naspram drugih kandidata u postupku i stranaka s kojima su u kontaktu u raspravama s obzirom da se u razgovorima mogu iznositi i privatni podaci. Istovjetan prigovor nalazi se i uz prijedlog članka 92. stavka 7.

Kao jedan od uvjeta za imenovanje sudaca u članku 55. Prijedloga zakona navedeno je i nepostojanje sigurnosnih zapreka za imenovanje te je postupak upućivanja na sigurnosne provjere djelomično razrađen člankom 63. Prijedloga zakona, kojim je propisano da Vijeće za kandidate s najvećim ukupnim brojem bodova iz članka 59. ovoga Zakona, a što obuhvaća i suce koji obnašaju sudačku dužnost, podnosi zahtjeve nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji za provedbu temeljnih sigurnosnih provjera. Članak 108. Prijedloga zakona iz Prijelaznih i završnih odredbi propisuje obvezu Vijeća da u roku od 15 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona podnese zahtjeve nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji za provedbu temeljnih sigurnosnih provjera svih sudaca u Republici Hrvatskoj.

Pored navedenog, predloženo nepostojanje sigurnosnih zapreka kao opća pretpostavka za imenovanje svih sudaca smatra se nepotrebnim jer bi s jedne strane provedba ovako brojnih provjera uzrokovala veće opterećenje nadležnih tijela, dok s druge strane prijedlog nije razrađen za slučaj utvrđenja postojanja sigurnosnih zapreka već imenovanih sudaca, te u tom smislu postoji ograničenje odredbama članka 123. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske kojima su propisane osnove za razrješenje sudaca.

Člankom 69. Prijedloga zakona, za razliku od odredaba sadržanih u važećem Zakonu o Državnom sudbenom vijeću, nije razrađena mogućnost isključivanja sudaca za trajni premještaj u slučajevima kada bi njihov premještaj izazvao veće poteškoće u organizaciji rada suda iz kojeg odlaze.

Člankom 71. stavkom 3. točkom 2. Prijedloga zakona pod neuredno obnašanje sudačke dužnosti podvedena je i odgovornost suca za nepravodoban, nepotpun ili netočan unos podataka u informacijski sustav suda, koje se rješenje smatra neprihvatljivim s obzirom da suci sve podatke u ovaj sustav ne unose osobno.

U članku 72. stavku 1. točki 2. Prijedloga zakona izvršeno je objedinjavanje svih novčanih kazni prema važećem Zakonu, ali nije sasvim jasna svrha koja se ovim prijedlogom željela postići.

U provedbi stegovnog postupka izostavljena je mogućnost uvjetne osude i odgode izvršenja stegovne kazne, koji se instrumenti redovno primjenjuju kao sredstva individualizacije izrečenih sankcija. Izostavljena je i mogućnost korištenja istražnih povjerenstava izvan Vijeća, što bi u provedbi također moglo predstavljati njegovo svojevrsno dodatno radno opterećenje.

Nejasno je zašto je člankom 76. Prijedloga zakona propisano da zahtjev za pokretanje stegovnog postupka može podnijeti i Etičko povjerenstvo s obzirom da povreda Etičkog kodeksa sudaca nije stegovno djelo.

Odredba članka 91. Prijedloga zakona kojom je propisano da se za predsjednika suda može imenovati samo osoba koja najmanje tri godine obnaša sudačku dužnost u sudu u koji se imenuje smatra se ograničavajućom i sužava mogućnost osiguranja kvalitetnog obavljanja poslova sudske uprave.

S obzirom da je Prijedlogom zakona predviđeno da Pravila o ocjenjivanju sudaca donosi Vijeće koje ih ujedno i ocjenjuje, nejasno je zašto je člankom 92. Prijedloga zakona propisano da samo ministar pravosuđa ocjenjuje programe rada kandidata za predsjednike sudova te da elemente i strukturu programa rada kandidata za predsjednika suda i način njihovog ocjenjivanja pravilnikom propisuje ministar pravosuđa kada se mišljenje o kandidatima i njihovim programima rada traži i od predsjednika neposredno višeg suda i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su ujedno i neposredno nadređeni u sudskoj upravi.

Odredba članka 92. stavka 5. Prijedloga zakona u dijelu u kojem se odnosi na svojevrсни veto ministra pravosuđa (u slučajevima kada da negativno mišljenje na prijedloge programa rada predsjednika sudova) smatra se nedopustivim zadiranjem izvršne vlasti u imenovanje predsjednika sudova, a nejasna je i svrha predloženog stavka 6. odnosno utjecaja mišljenja sudaca na postupak imenovanja predsjednika sudova.

Člankom 95. stavkom 1. točkom 4. Prijedloga zakona propisana je nova osnova razrješenja dužnosti predsjednika suda, i to nedonošenje poslovnog plana suda. S obzirom da je ova obveza propisana predlagateljevim Prijedlogom zakona o sudovima i da je o tome dano mišljenje Vlade Republike Hrvatske prema kojem se bez potrebe dodatno administrativno opterećuju predsjednici sudova, niti ovaj prijedlog ne nalazi se opravdanim.

Nejasna je i kontradiktorna odredba članka 99. stavka 2. Prijedloga zakona kojom je propisano da su svi podaci o imovini suca iz članka 98. ovoga Zakona javni i da se objavljuju na mrežnoj stranici Vijeća, ali da ne smiju omogućavati identifikaciju osobe na koju se odnose.

Slijedom navedenog, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati predmetni Prijedlog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada Republike Hrvatske je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

P.Z. br. 401

HRVATSKI SABOR

KLASA: 700-01/18-01/03

URBROJ: 65-18-03

Zagreb, 10. srpnja 2018.

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

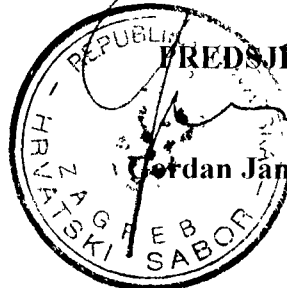
Primljeno: 11-07-2018		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
02203/18-12/86	50301	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
65-18-01	3	—

05, 02
—, 1

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi davanja mišljenja, **Prijedlog zakona o Državnom sudbenom vijeću**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista, aktom od 10. srpnja 2018. godine.

PREDSJEDNIK
Jovan Jandroković

P.Z. br. 401

HRVATSKI SABOR

Klub zastupnika Mosta nezavisnih lista

Zagreb, 10.07. 2018. godine

Hs**NP*700-01/18-01/03*6532-3-08-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 10-07-2018		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
700-01/18-01/03	65	
Uredbeni broj	Pril.	Vrij.
6532-3-18-01	1	CD

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog Zakona o državnom sudbenom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14. - odluka Ustavnog suda broj: SuP-O-1/2014 od 14. siječnja 2014.) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13., 113/16., 69/17. i 29/18.), podnosimo Prijedlog Zakona o državnom sudbenom vijeću.

Navedeni Prijedlog zakona u Hrvatskom saboru obrazložiti će zastupnici Božo Petrov, Robert Podolnjak, Sonja Čikotić i Nikola Grmoja.

Predsjednik Kluba zastupnika
Mosta nezavisnih lista
Nikola Grmoja

MOST NEZAVISNIH LISTA

PRIJEDLOG

ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

U Zagrebu, srpanj 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o Državnom sudbenom vijeću nalazi se u odredbama članka 2. stavak 4. podstavak 1. i članka 124. stavak 9. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine» broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM I POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

Važeći Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je 2010. („Narodne novine“, broj 116/10) te je nakon toga u 2011., 2013. i 2015. mijenjan ukupno pet puta.

Glavni ciljevi predloženih izmjena i dopuna Zakona o Državnom sudbenom vijeću su povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća, jačanju transparentnosti i objektivnosti imenovanja sudaca i predsjednika sudova, uspostava novih sustava ocjenjivanja rada sudaca, jačanje objektivnosti i stručnosti u sustavu.

U skladu s glavnim ciljevima ovog Prijedloga zakona kao najbitniji prijedlozi izdvajaju se:

- Mijenjaju se odredbe o sastavu članova Vijeća iz reda sudaca na način da se u Vijeću sukladno odredbama ovog Zakona imenuju 2 suca iz reda Vrhovnog suda, 2 suca iz reda žalbenih sudova te 3 suca iz reda prvostupanijskih sudova.
- Profesionalizacija predsjednika Vijeća i zamjenika predsjednika na način da istima sudačka dužnost miruje za vrijeme trajanja mandata u Vijeću.
- Ubrzanje postupka imenovanja sudaca ukidanjem kandidacijskih odbora kao i jačanje objektivnosti i transparentnosti tijekom samog postupka.
- Jačanje transparentnosti i povjerenja građana uvođenjem obveze audio-vido snimanja i prijenosa razgovora s kandidatima za suce i predsjednike sudova.
- Dorada odredbi o premještanju sudaca radi veće mobilnosti.
- Uvođenje redovnog, standardiziranog i objektivnog sustava ocjenjivanja rada sudaca na način da se Zakonom propisuje obveza ocjenjivanja sudaca svake 3 godine. Kao posljedica najniže ocjene „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ predsjednik suda pokrenuti će stegovni postupak protiv suca. Ako sudac bude ocjenjen najnižom prolaznom ocjenom „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ sudac će biti ocijenjen ponovno nakon godinu dana (popravno ocjenjivanje). Ukoliko sudac

i nakon ponovnog ocjenjivanja ne postigne veću ocjenu predsjednik suda u suradnji sa sucem izraditi će plan dodatnog stručnog usavršavanja koje provodi Pravosudna akademija.

- Uvodi se objektivno vrednovanje planova rada kandidata za predsjednike sudova. Također, propisuje se da Vijeće neće pozivati na razgovor kandidata koji dobije negativna mišljenja od predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa (kumulativno). Ovom odredbom osigurava se kvaliteta i ravnoteža u donošenju odluka o osobi koja upravlja ne samo sudbenim „aspektom“ suda već i finansijsko-materijalnim odnosno organizacijskim.
- Propisuje se da sudac ne može biti osoba za koju postoje sigurnosne zapreke. Vijeće upućuje zahtjev sigurnosno-objavještajnoj agenciji za provođenje temeljne sigurnosne provjere (III razine) svih sudaca u RH. Također, ovim Zakonom propisuje se da se sigurnosna provjera provodi i nad svim kandidatima za suce, prethodno imenovanju.

OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati posebna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

Prilaže se tekst prijedloga Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Prijedlog Zakona o Državnom sudbenom vijeću

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje postupak i uvjeti za izbor članova i predsjednika Državnoga sudbenog vijeća i prestanak njihove dužnosti, postupak i uvjeti za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje sudaca, ocjenjivanje sudaca, postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti, te postupak za imenovanje i razrješenje predsjednika sudova, kao i druga pitanja vezana za rad Državnoga sudbenog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće).

Članak 2.

Vijeće je samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj.

Članak 3.

Vijeće ima pečat koji sadrži njegov naziv i sjedište te naziv i grb Republike Hrvatske.

Članak 4.

(1) Vijeće ima jedanaest članova, a čine ga sedam sudaca, dva sveučilišna profesora pravnih znanosti i dva saborska zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe.

(2) Članove Vijeća iz reda sudaca čine:

- dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske,
- dva suca iz reda žalbenih sudova,
- tri suca iz reda prvostupanijskih sudova.

Članak 5.

Za vrijeme trajanja dužnosti, predsjedniku i zamjeniku predsjednika Vijeća sudačka dužnost miruje te ostvaruju pravo na plaću suca u sudu u kojem su imenovani.

II. POSTUPAK IZBORA I IMENOVANJA ČLANOVA I PREDSEDNIKA DRŽAVNOGA SUDBENOG VIJEĆA I PRESTANAK NJIHOVE DUŽNOSTI

Članak 6.

- (1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine.
- (2) Članom Vijeća nitko ne može biti više od dva puta.

Članak 7.

Izbore za članove Vijeća iz reda sudaca provodi Povjerenstvo za izbor članova Vijeća (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo) i izborni odbori.

Članak 8.

- (1) Povjerenstvo ima pet članova, koji se imenuju iz reda sudaca.
- (2) Povjerenstvo imenuje Proširena opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske na temelju liste prijavljenih kandidata.
- (3) Vrhovni sud Republike Hrvatske će najkasnije tri mjeseca prije isteka mandata članova Povjerenstva na mrežnoj stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske objaviti javni poziv za podnošenje kandidature za članove Povjerenstva.
- (4) Povjerenstvo odluke donosi većinom glasova svih sudaca.
- (5) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.
- (6) Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina.
- (7) Ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana Povjerenstva sa liste kandidata sa koje je imenovan član kojem je prestala sudačka dužnost. Član koji se imenuje kao zamjena mora biti iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat,
- (7) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.
- (8) Administrativnu i tehničku potporu Povjerenstvu pruža Tajništvo Vijeća.

Članak 9.

- (1) Povjerenstvo:
 - 1. određuje dan održavanja izbora,
 - 2. određuje biračka mjesta u sudovima,
 - 3. na temelju pravovaljanih prijedloga utvrđuje i objavljuje liste za izbor članova Vijeća,

4. imenuje članove izbornih odbora te daje upute za njihov rad,
5. brine o zakonitoj provedbi izbora članova Vijeća,
6. utvrđuje rezultate izbora za članove Vijeća.

(2) Odluka Povjerenstva o vremenu i mjestu izbora te rezultati izbora za članove Vijeća objavljuju se na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Vijeća.

Članak 10.

- (1) Izborni odbori imenuju se za svako biračko mjesto.
- (2) Izborni odbor čine predsjednik i dva člana.
- (3) Nakon objave odluke Povjerenstva o biračkim mjestima predsjednici sudova dostavit će Povjerenstvu prijedlog za članove izbornih odbora.
- (4) Članovi izbornih odbora ne smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća.
- (5) Izborni odbori izravno provode glasovanje sudaca na biračkim mjestima te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja.

Članak 11.

- (1) Vijeće će najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata svojih članova iz reda sudaca na mrežnoj stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske i svojoj mrežnoj stranici objaviti javni poziv za podnošenje kandidature za članove Vijeća iz reda sudaca.
- (2) Vijeće će najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća obavijestiti i dekane svih pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj i Hrvatski sabor o isteku mandata članovima Vijeća koje oni imenuju.

Članak 12.

- (1) Od dana raspisivanja, pa do dana izbora za članove Vijeća mora proteći najmanje 30 dana.
- (2) Pravo glasa na izborima imaju svi suci.

Članak 13.

Kandidat za člana Vijeća može biti svaki sudac, osim onoga koji je zadnji put ocijenjen ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“, kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna, koji je privremeno udaljen od obnašanja dužnosti ili koji je osuđen za kazneno djelo.

Članak 14.

- (1) Kandidatura za člana Vijeća mora se dostaviti Povjerenstvu u roku od 30 dana od dana objave javnog poziva za podnošenje kandidature.
- (2) U kandidaturi se obvezno navodi sud u kojem sudac obnaša dužnost.

Članak 15.

- (1) Povjerenstvo utvrđuje pravovaljanost kandidatura za članove Vijeća.
- (2) Prilikom utvrđivanja liste kandidata Povjerenstvo će utvrditi je li kandidat zadnji put ocijenjen ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“, je li mu u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna, je li privremeno udaljen od obnašanja dužnosti i je li osuđen za kazneno djelo.
- (3) Povjerenstvo utvrđuje liste kandidata koje se sastavljaju posebno za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca žalbenih sudova i posebno za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova.
- (4) Pojedine liste kandidata iz stavka 3. ovog članka čine svi suci za koje je Povjerenstvo utvrdilo pravovaljanost kandidatura.

Članak 16.

- (1) Utvrđene liste kandidata Povjerenstvo objavljuje na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Vijeća.
- (2) Nakon objave liste svaki sudac može Povjerenstvu uložiti prigovor na listu kandidata u roku od tri dana od dana objave liste.
- (3) O prigovoru će Povjerenstvo odlučiti u roku od tri dana od dana podnošenja prigovora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

Članak 17.

- (1) Najkasnije osam dana prije izbora Povjerenstvo će objaviti popis biračkih mjesta i dostaviti izbornim odborima popis sudaca koji glasuju na pojedinom biračkom mjestu.
- (2) Za kandidate sa svih lista glasuju svi suci.

Članak 18.

- (1) Glasovanje se obavlja osobno glasačkim listićima.
- (2) Nitko ne može glasovati u ime druge osobe.
- (3) Tiskanje glasačkih listića izravno nadzire Povjerenstvo.

Članak 19.

(1) Glasački listići se posebno tiskaju za svaku od lista kandidata iz članka 15. stavka 3. ovoga Zakona, a sadrže:

1. ime i prezime kandidata, i sud u kojem obnaša sudačku dužnost,
2. broj kandidata koji se s liste kandidata bira za Vijeće.

(2) Kandidati se na listu unose prema abecednom redu svojih prezimena.

Članak 20.

Glasački listić ispunjava se zaokruživanjem rednog broja ispred imena kandidata.

Članak 21.

(1) Važeći glasački listić je onaj iz kojeg se na siguran i nedvojben način može utvrditi za koje je kandidate sudac glasovao.

(2) Nevažeći glasački listić je:

1. neispunjeni glasački listić,
2. glasački listić ispunjen na način da se ne može sa sigurnošću utvrditi volja birača i okolnost za kojeg je kandidata glasovao,
3. glasački listić na kojem je birač glasovao za više kandidata nego ih se bira s liste.

Članak 22.

(1) Po završenom glasovanju izborni će odbor najprije prebrojiti neupotrijebljene glasačke listiće i staviti ih u poseban omot koji će zapečatiti.

(2) Na temelju zapisnika izborni odbor prema popisu sudaca utvrđuje ukupan broj sudaca koji su glasovali,.

(3) Nakon utvrđenja broja sudaca koji su glasovali, izborni odbor pristupa otvaranju glasačke kutije i prebrojavanju glasova.

(4) Prebrojavanje glasačkih listića i glasova je javno.

Članak 23.

(1) Ako se prilikom prebrojavanja glasova na izbornom mjestu utvrdi da broj glasačkih listića ne odgovara broju glasača koji su glasovali, izborni odbor će odmah prekinuti rad i uz izvješće dostaviti izborne materijale Povjerenstvu.

(2) Povjerenstvo će u slučaju iz stavka 1. ovog članka poništiti glasovanje na tom izbornom mjestu, raspustiti izborni odbor, imenovati novi izborni odbor i odrediti ponavljanje glasovanja na tom izbornom mjestu u roku od osam dana.

Članak 24.

(1) Kad izborni odbor utvrdi rezultate glasovanja na izbornom mjestu, u zapisnik o svom radu zabilježit će:

- broj sudaca prema izvatku iz popisa sudaca,
- broj sudaca koji je glasovao,
- broj glasova koji je dobio pojedini kandidat s liste za izbor člana Vijeća,
- broj glasačkih listića proglašених nevažećima.

(2) Zapisnik o radu izbornog odbora potpisuju svi članovi izbornog odbora.

Članak 25.

Zapisnik o svom radu s ostalim izbornim materijalom izborni odbor dostavlja Povjerenstvu najkasnije u roku od 24 sata od zatvaranja izbornih mjesta.

Članak 26.

(1) Ako kandidati koji ulaze u sastav Vijeća imaju isti broj glasova, glasovanje se ponavlja.

(2) Povjerenstvo će odrediti ponavljanje glasovanja na svim izbornim mjestima za tu listu kandidata u roku od osam dana.

(3) Na ponovljenim izborima na listu ulaze samo kandidati koji imaju isti broj glasova.

Članak 27.

(1) Povjerenstvo utvrđuje rezultate glasovanja i donosi odluku kojom objavljuje:

1. broj sudaca upisanih u popise sudaca, broj sudaca koji su glasovali, broj glasova koji je dobio pojedini kandidat s liste kandidata i broj nevažećih glasačkih listića,
2. ime i prezime kandidata koji su izabrani za članove Vijeća.

(2) Za članove Vijeća izabrani su oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Članak 28.

(1) Prigovor zbog nepravilnosti u postupku izbora može podnijeti svaki kandidat i svaki sudac koji je glasovao.

(2) Prigovor se podnosi Povjerenstvu u roku od 48 sati računajući od dana provođenja izbora.

(3) Povjerenstvo je dužno donijeti rješenje o prigovoru u roku od 48 sati od isteka dana kada je prigovor stavljen.

Članak 29.

(1) Ako Povjerenstvo rješavajući o prigovoru utvrdi da je bilo nepravilnosti koje su bitno utjecale ili su mogle utjecati na rezultate izbora, poništiti će radnje i odrediti da se u određenom roku, koji mora omogućiti da se izbori održe na dan kada su raspisani, te radnje ponove.

(2) Ako ne postoji mogućnost ponavljanja poništenih radnji ili ako se nepravilnosti odnose na postupak glasovanja, a bitno su utjecale, odnosno mogle utjecati na rezultat izbora, Povjerenstvo će poništiti izbor i odrediti rok u kojem će se izbor ponoviti.

Članak 30.

(1) Protiv rješenja Povjerenstva podnositelj prigovora ima pravo žalbe Vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske u sastavu od pet sudaca, koje se određuje godišnjim rasporedom poslova Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Žalba se podnosi putem Povjerenstva u roku od 48 sati računajući od isteka dana kada je primljeno pobijano rješenje.

(3) Vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske dužno je donijeti odluku o žalbi u roku od 48 sati od dana njezina primitka.

Članak 31.

Podneseni prigovor odnosno žalba u postupku zaštite izbora ne odgađaju obavljanje izbornih radnji propisanih ovim Zakonom.

Članak 32.

Sredstva za pokriće troškova izbora članova Vijeća iz reda sudaca osiguravaju se u proračunu Vijeća.

Članak 33.

(1) Članove Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti na prijedlog fakultetskih vijeća biraju svi sveučilišni profesori pravnih znanosti u Republici Hrvatskoj.

(2) Fakultetska vijeća utvrđuju listu kandidata za izbor članova Vijeća.

(3) Postupak izbora Povjerenstva za provođenje izbora i način provođenja izbora uređuje se Poslovníkom koji donose dekani pravnih fakulteta uz suglasnost ministra pravosuđa i predsjednika Vrhovnog suda.

Članak 34.

Dva člana Vijeća imenuje Hrvatski sabor iz reda svojih zastupnika, od kojih je jedan iz reda oporbe.

Članak 35.

Kada članu Vijeća iz reda sudaca ili sveučilišnih profesora pravnih znanosti dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, novi član Vijeća postaje kandidat koji je na izborima dobio najveći broj glasova na listi iz koje je član Vijeća kojemu je prestala dužnost.

Članak 36.

(1) Kada članu Vijeća iz reda saborskih zastupnika dužnost prestane prije isteka vremena na koje je biran, Vijeće će najkasnije u roku od 15 dana od Hrvatskog sabora zatražiti imenovanje drugog člana Vijeća.

Članak 37.

(1) Članovi Vijeća dužni su stupiti na dužnost u roku od 60 dana od dana izbora.

(2) Prije stupanja na dužnost u odnosu na članove Vijeća za koje posebnim zakonom nije propisano pravo pristupa klasificiranim podacima bez certifikata provodi se postupak sigurnosne provjere za pristup klasificiranim podacima III. stupnja sukladno posebnom zakonu. Na dužnost člana Vijeća ne može stupiti izabrani član Vijeća u odnosu na kojeg se u provedenom postupku utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, u kojem se slučaju postupak provjere vrši u odnosu na kandidata koji je na izborima dobio sljedeći najveći broj glasova iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti.

(2) Članovi Vijeća na dužnost stupaju polaganjem prisege pred predsjednikom Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja glasi:

»Prisežem svojom čašću da ću se u obnašanju dužnosti člana Državnoga sudbenog vijeća držati Ustava i zakona Republike Hrvatske i da ću savjesno obnašati svoju dužnost«.

(3) Ako član Vijeća bez opravdanog razloga na položi prisegu iz stavka 2. ovoga članka, smatrat će se da nije ni izabran odnosno imenovan.

Članak 38.

Za vrijeme dok obnašaju dužnost člana Vijeća, suci ne mogu biti imenovani na sudačku dužnost u sudu višeg stupnja, niti mogu biti imenovani za predsjednika suda.

Članak 39.

(1) Članu Vijeća dužnost u Vijeću prestaje prestankom dužnosti na osnovi koje je izabran odnosno imenovan, danom prestanka te dužnosti.

(2) Odluku kojom se utvrđuje prestanak dužnosti člana donosi predsjednik Vijeća, a za predsjednika Vijeća zamjenik predsjednika.

(3) Član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je imenovan:

– ako to sam zatraži,

– ako bude pravomoćno osuđen za kazneno djelo,

(4) Član Vijeća bit će razriješen i ako mu kao sucu bude izrečena stegovna kazna ili nastupe druge okolnosti koje ga čine nedostojnim obnašanja dužnosti člana Vijeća.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran mogu podnijeti najmanje tri člana Vijeća te predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske za članove Vijeća iz reda sudaca odnosno ovlašteno tijelo u odnosu na članove Vijeća koje su izabrali odnosno imenovali.

(6) Odluka o razrješenju člana Vijeća donosi se većinom glasova svih članova Vijeća.

(7) Član Vijeća protiv kojega je pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, ne može sudjelovati u radu Vijeća do pravomoćnog okončanja tog postupka. Odluku o udaljenju donosi Vijeće.

Članak 40.

(1) Predsjednika i zamjenika predsjednika Vijeća biraju članovi Vijeća između sebe, na vrijeme od dvije godine, a predsjednik i zamjenik Vijeća moraju biti iz reda sudaca.

(2) Predsjednik Vijeća:

1. predstavlja Vijeće,
2. saziva i predsjedava sjednicama Vijeća,
3. predlaže dnevni red sjednica,
4. objavljuje rezultate glasanja,
5. potpisuje akte koje donosi Vijeće,
6. skrbi o izvršavanju odluka Vijeća,
7. obavlja i druge poslove određene zakonom ili općim aktom.

III. DJELOKRUG I NAČIN RADA DRŽAVNOG SUDBENOG VIJEĆA

Članak 41.

U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- odlučivanje o imunitetu sudaca,
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,

- donošenje Pravila o ocjenjivanju sudaca,
- ocjenjivanje sudaca,
- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- vođenje, kontrola i objava imovinskih kartica sudaca,
- davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti.

Članak 42.

(1) Član Vijeća izuzet je od obnašanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, ocjenjivanja sudaca, davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

- 1) bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
- 3) u odnosu skrbnika, štićenika, posvojitelja, posvojenika,.

(2) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(3) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 1. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz članka 41. ovog Zakona, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

(4) Izuzeće člana Vijeća može tražiti i kandidat u postupku pred Vijećem.

Članak 43.

- (1) Vijeće odlučuje na javnoj sjednici, osim u stegovnim postupcima.
- (2) Sjednice Vijeća saziva predsjednik, a u njegovoj odsutnosti zamjenik predsjednika.
- (3) Iznimno, sjednica Vijeća bit će sazvana na prijedlog najmanje pet članova Vijeća.

Članak 44.

- (1) Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (2) Sadržaj donesenih odluka Vijeće objavljuje na svojoj mrežnoj stranici.

Članak 45.

(1) Stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja Tajništvo na čelu s tajnikom Vijeća.

(2) Na položaj, prava i obveze službenika i namještenika koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.

Članak 46.

(1) Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća.

(2) Poslovnik o radu Vijeće donosi većinom od najmanje osam glasova svojih članova.

(3) Poslovnik o radu objavljuje se u „Narodnim novinama“ i na mrežnoj stranici Vijeća.

IV. OCJENJIVANJE RADA SUDACA

Članak 47.

(1) Rad sudaca redovno se ocjenjuje svake tri godine.

(2) U postupku ocjenjivanja rada sudaca u obzir se uzima razdoblje od posljednje tri godine obnašanja sudačke dužnosti.

Članak 48.

Rad sudaca se ocjenjuje prema sljedećim mjerilima:

1. omjer rješavanja predmeta,
2. poštivanje rokova za donošenje i izradu odluka,
3. kvaliteta odluka povodom izjavljenih pravnih lijekova (potvrđene, ukinute i preinačene u apsolutnom broju i postotku u odnosu na ukupan broj donesenih odluka, u odnosu na broj vraćenih odluka od strane neposredno višeg suda te broj odluka ukinutih zbog bitnih povreda postupka),
4. druge aktivnosti suca, a posebno objavljeni stručni i znanstveni radovi, sudjelovanje u radu Pravosudne akademije u svojstvu predavača te nastavnika ili suradnika u nastavi iz područja prava na sveučilišnim i stručnim studijima, stručno usavršavanje, mentorstvo sudačkim vježbenicima i sudskim savjetnicima, sudjelovanje u radu stručnih i znanstvenih povjerenstava i skupova, sudjelovanje u radu radnih skupina za izradu nacrtu propisa te rad u institucijama, agencijama, tijelima, uredima, misijama i projektima Europske unije ili drugim međunarodnim organizacijama, institucijama, tijelima, misijama i projektima.

Članak 49.

Ocjena rada sudaca može biti:

1. „izvrsno obnaša sudačku dužnost“,

2. „uspješno obnaša sudačku dužnost“,
3. „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“,
4. „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“.

Članak 50.

Razrada mjerila iz članka 48. ovog Zakona i postupak ocjenjivanja suca uređuje se Pravilima o ocjenjivanju sudaca koja donosi Vijeće, uz prethodno mišljenje Proširene opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa.

Članak 51.

(1) Predsjednik suda će najkasnije tri mjeseca prije isteka roka iz članka 47. ovog Zakona Vijeću dostaviti obavijest o potrebi ocjenjivanja sudaca te uz obavijest dostaviti podatke o radu i aktivnostima suca potrebnim za izradu ocjene. U postupku ocjenjivanja sudaca Vijeće od predsjednika suda može zatražiti i dodatne podatke o sucima koji se ocjenjuju.

(2) Predsjednik suda podatke iz stavka 1. ovog članka dostavlja na obrascu čiji su sadržaj i oblik propisani Pravilima o ocjenjivanju sudaca.

Članak 52.

(1) Ocjena rada sudaca utvrđuje se na temelju zbroja bodova ostvarenih prema mjerilima iz članka 48. ovog Zakona.

(2) Odluku o ocjeni rada sudaca donosi vijeće sastavljeno od tri člana Vijeća. Odluka o ocjeni donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(3) Protiv odluke o ocjeni sudac ima pravo podnijeti prigovor u roku od osam dana.

(4) O prigovoru na odluku o ocjeni odlučuje Vijeće. Odluka Vijeća objavljuje se na mrežnim stranicama Vijeća.

(5) Odluka o ocjeni rada sudaca mora biti donesena najkasnije 6 mjeseci od dana dostave Vijeću obavijesti i obrasca iz članka 51. ovog Zakona.

Članak 53.

(1) Protiv suca koji bude ocijenjen ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ predsjednik suda je dužan u roku od 30 dana pokrenuti stegovni postupak.

(2) Sudac koji bude ocijenjen ocjenom „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ ponovno se ocjenjuje protekom godine dana od prethodne ocjene.

(3) U postupku iz stavka 2. ovog članka u obzir se uzima razdoblje od posljednje godine obnašanja sudačke dužnosti.

(4) Za suca koji dva puta uzastopno bude ocijenjen ocjenom „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ predsjednik suda dužan je u suradnji sa sucem izraditi plan dodatnog stručnog usavršavanja koje provodi Pravosudna akademija.

Članak 54.

Ocjena suca ulaže se u osobni očevidnik.

V. IMENOVANJE SUDACA

Članak 55.

(1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin, za koju ne postoje sigurnosne zapreke za imenovanje i koja ispunjava druge uvjete propisane ovim zakonom.

(2) Za suca osnovnog, upravnog i trgovačkog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(3) Za suca višeg suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje osam godina.

(4) Za suca žalbenog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina.

(5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 56.

(1) Odluku o popunjavanju slobodnih sudačkih mjesta donosi ministar pravosuđa i dostavlja je Vijeću.

(2) Prijedlog za donošenje odluke iz stavka 1. ovog članka mogu dati predsjednik suda u kojem postoji potreba popunjavanja sudačkog mjesta, predsjednik neposredno višeg suda i predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Članak 57.

(1) Oglas o slobodnim sudačkim mjestima Vijeće objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća u roku od 30 dana od dana primitka odluke ministra iz članka 56. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Oglas iz stavka 1. ovog članka sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana, a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje suca te životopis.

Članak 58.

(1) Prilikom imenovanja sudaca mora se voditi računa o zastupljenosti sudaca pripadnika nacionalnih manjina, sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

(2) Kada pripadnici nacionalnih manjina podnose prijavu na objavljeno slobodno sudačko mjesto, imaju se pravo pozivati na prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

Članak 59.

(1) Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na završnoj ocjeni u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, ocjeni obnašanja sudačke dužnosti odnosno rezultatima provjere znanja i ostvarenim bodovima na strukturiranom razgovoru s kandidatima, prema redoslijedu na utvrđenoj listi prvenstva.

(2) Lista prvenstva objavljuje se na mrežnim stranicama Vijeća.

Članak 60.

(1) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom.

(2) Koeficijent iz stavka 1. ovog članka za svakog kandidata izračunava se na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

Članak 61.

(1) Kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će uvidom u osobni očevidnik utvrditi prethodnu ocjenu obnašanja sudačke dužnosti. Ako je od prethodne ocjene prošlo više od jedne godine, Vijeće će za neocijenjeno razdoblje provesti postupak ocjenjivanja rada suca prema odredbama ovog Zakona.

(2) Kandidati za suca koji su podnijeli prijave na oglas, a ne obnašaju sudačku dužnost pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama pravila koji donosi Vijeće. U postupku imenovanja sudaca za ove se kandidate u obzir uzimaju i drugi podaci o njihovom prethodnom radu, čije se vrednovanje propisuje pravilima Vijeća.

Članak 62.

(1) S kandidatima u postupku imenovanja sudaca iz članka 60. i 61. ovog Zakona provodi se strukturirani razgovor.

(2) Kandidatima se na strukturiranom razgovoru postavljaju pitanja koja se odnose na dosadašnji radi i aktivnosti kandidata na temelju kojih se može ocijeniti njegov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti i njegova motiviranost za obnašanje dužnosti.

(3) Svim kandidatima u istom postupku imenovanja na strukturiranom razgovoru postavljaju se ista pitanja te se neposredno nakon razgovora sa svakim kandidatom vrednuje njegov razgovor s Vijećem.

(4) Na strukturiranom razgovoru može se ostvariti najviše 10% bodova od bodova koji se mogu ostvariti na završnoj ocjeni u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjenjivanjem obnašanja sudačke dužnosti ili provjeri znanja iz članka 61. ovog Zakona.

(5) O provedbi strukturiranog razgovora se sastavlja zapisnik.

(6) Razgovori s kandidatima u postupku imenovanja sudaca snimaju se i prenose audio-vizualnim uređajem na mrežnim stranicama Vijeća u realnom vremenu, a snimke razgovora su trajno dostupne na mrežnim stranicama Vijeća.

Članak 63.

(1) Za kandidate s najvećim ukupnim brojem bodova iz članka 59. ovog Zakona Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjevi se podnose za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(2) Temeljna sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama. Na temelju izvješća o rezultatu temeljne sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(3) U slučaju da kandidat iz stavka 1. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

Članak 64.

(1) Za kandidate za suce osnovnog, trgovačkog i upravnog suda s najvećim ukupnim brojem bodova iz članka 59. ovog Zakona Vijeće nadležnoj ustanovi podnosi zahtjev za provedbu psihološkog testiranja. Zahtjevi se podnose za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(2) Psihološkim testiranjem utvrđuje se sposobnost kandidata za obnašanje sudačke dužnosti, a provodi ga ovlaštena pravna osoba koju utvrdi Vijeće. Pravila o sadržaju, metodama i načinu provedbe psihološkog testiranja donosi Vijeće.

(3) U slučaju da kandidat iz stavka 1. ovog članka ne zadovolji na psihološkom testiranju, Vijeće nadležnoj ustanovi podnosi zahtjev za psihološko testiranje kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

Članak 65.

(1) Odluku o imenovanju sudaca Vijeće donosi nakon provedenog postupka iz članaka 60., 61., 62., 63. i 64. ovog Zakona.

(2) Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio strukturiranom razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na strukturiranom razgovoru.

(3) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u »Narodnim novinama« i na mrežnoj stranici Vijeća.

Članak 66.

(1) Vijeće će poništiti odluku o imenovanju suca ako utvrdi:

- da imenovani sudac nije ispunjavao uvjete za imenovanje,
- da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima,
- da sudac bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu,
- da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela utvrđenog pravomoćnom odlukom suda o postojanju kaznenog djela i kaznene odgovornosti.

(2) Postupak radi poništenja odluke o imenovanju Vijeće može pokrenuti po službenoj dužnosti ili na zahtjev predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, predsjednika suda ili predsjednika neposredno višeg suda.

Članak 67.

(1) Prije stupanja na dužnost sudac daje prisegu pred predsjednikom Vijeća ili članom Vijeća kojeg on odredi.

(2) Prisega koju sudac daje i potpisuje glasi:

»Prisežem da ću se u obnašanju sudačke dužnosti pridržavati Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava, suditi po najboljem znanju, savjesno i nepristrano, te štititi cjelovitost, suverenitet i državno ustrojstvo Republike Hrvatske i Ustavom i zakonom utvrđene slobode i prava čovjeka i građanina.«.

VI. PREMJEŠTAJ I PRIVREMENO UPUĆIVANJE SUDACA

Članak 68.

- (1) U slučaju ukidanja ili preustroja suda Vijeće će premjestiti suca u drugi sud koji postaje nadležan za područje ukinutog odnosno preustrojenog suda.
- (2) Preustrojem se smatra spajanje, pripajanje i razdvajanje sudova i druge promjene u stvarnoj i mjesnoj nadležnosti sudova, promjena unutarnjeg ustrojstva suda i promjena potrebnog broja sudaca u sudu.

Članak 69.

- (1) Slobodna sudačka mjesta u prvostupanjskim sudovima popunjavat će se prvenstveno trajnim premještajem, sukladno odluci ministra iz članka 56. stavka 1. ovog Zakona.
- (2) Ako se slobodno sudačko mjesto ne popuni trajnim premještajem, provest će se postupak imenovanja suca.
- (3) O potrebi popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta trajnim premještajem Vijeće će izvijestiti objavljivanjem poziva na svojoj mrežnoj stranici.
- (4) U roku od 15 dana od objave poziva suci Vijeću dostavljaju pisanu prijavu za trajni premještaj.
- (5) Na temelju Pravila o ocjenjivanju sudaca Vijeće sastavlja listu prvenstva te na temelju redoslijeda na listi donosi odluku o trajnom premještaju.
- (6) Odluka o trajnom premještaju sudaca mora biti obrazložena.

Članak 70.

- (1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do dvije godine, s time da se to vrijeme može produžiti najviše još za dvije godine.
- (2) Sudac se može privremeno uputiti na rad u drugi sud kada u tom sudu postoji potreba za sucem zbog povećanog priljeva predmeta ili duže odsutnosti s rada sudaca koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost.
- (3) Prijedlog za privremeno upućivanje na rad u drugi sud može podnijeti predsjednik suda u kojem postoji potreba za upućivanje na rad, predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske ili ministar pravosuđa.
- (4) Odluku o privremenom upućivanju suca na rad u drugi sud donosi Vijeće uz prethodno mišljenje o potrebi privremenog upućivanja na rad u drugi sud predsjednika suda u koji se sudac upućuje, predsjednika suda gdje sudac obnaša sudačku dužnost, predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa.
- (5) O potrebi za privremenim upućivanjem na rad u drugi sud Vijeće će objaviti javni poziv na svojim mrežnim stranicama.

(6) Vijeće donosi Odluku iz stavka 4. ovog članka u roku od 30 dana od isteka roka za podnošenje prijave na javni poziv.

(7) Sudac upućen na drugi sud ima pravo na smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada sukladno pravilniku kojeg donosi ministar pravosuđa.

VII. STEGOVNI POSTUPAK

Članak 71.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela su:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. ocjenjivanje ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“,
3. neopravdano nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
4. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje izvješća o imovini, neistinito ili nepotpuno prikazivanje podataka u izvješću o imovini,
8. odbijanje podvrgavanju prosudbi sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(3) Neurednim obnašanjem sudačke dužnosti smatra se:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne nalaže otpremu sudskih odluka,
2. ako sudac protivno Sudskom poslovniku i propisima kojima se propisuje rad u informacijskom sustavu koji se primjenjuje u sudu nepravodobno, nepotpuno ili netočno unosi podatke o predmetima,
3. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga bitno odstupa od redoslijeda njihovog zaprimanja u sudu odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti,
4. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka broja donesenih odluka u predmetima iste vrste u sudovima istog stupnja.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 72.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,

2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do 12 mjeseci,

3. razrješenje od dužnosti.

(2) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje suca i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(3) Pri odlučivanju o odgovornosti i stegovnoj kazni na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

(4) O izrečenoj kazni u roku od 24 sata obavještavaju se predsjednik suda u kojem sudac obnaša dužnost i Ministarstvo pravosuđa.

Članak 73.

(1) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne može biti imenovan u drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(2) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 72. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, ne može biti imenovan u drugi sud u roku od dvije godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

(3) Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 72. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne može biti ponovno imenovan na sudačku dužnost prije isteka roka od pet godina od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

Članak 74.

(1) Stegovni postupak ne može se pokrenuti protekom jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela. Zastara stegovnog postupka nastupa protekom roka od šest godina od počinjenja stegovnog djela.

(2) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost, stegovni postupak može se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(3) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(4) Nakon godine dana od proteka rokova iz članka 73. ovoga Zakona smatrat će se da sudac nije stegovno kažnjavao.

Članak 75.

(1) Stegovni postupak vodi Vijeće.

(2) Vijeće može za pojedine stegovne postupke imenovati posebno stegovno vijeće iz reda svojih članova koje će provesti pojedine radnje u postupku, utvrditi činjenice i obrazložiti utvrđene činjenice pred Vijećem. Dva člana stegovnog vijeća moraju biti suci, a predsjednik Stegovnog vijeća mora biti najmanje sudac suda istog stupnja kao i sudac protiv kojeg se vodi stegovni postupak

(3) Odluku o stegovnoj odgovornosti donosi Vijeće većinom glasova svih članova Vijeća.

(4) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Članak 76.

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo, predsjednik suda ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave u sudu u kojem obnaša sudačku dužnost dužna je protiv tog suca podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka. Stegovni postupak protiv predsjednika suda u odnosu na obnašanje sudačke dužnosti pokreće predsjednik neposredno višeg suda.

(2) Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka mogu podnijeti predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Etičko povjerenstvo i ministar pravosuđa.

(3) Stegovni se postupak pokreće zahtjevom ovlaštenih tužitelja iz stavka 1. i 2. ovoga članka. Ovlašteni tužitelj je stranka u postupku, a može je zastupati i osoba koju on za to ovlasti.

Članak 77.

(1) Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o sucu čija se stegovna odgovornost traži, činjenični i pravni opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojega proizlazi osnovanost sumnje.

(2) Ovlašteni podnositelj može izmijeniti ili dopuniti zahtjev.

Članak 78.

(1) Stegovno vijeće će najkasnije u roku od 15 dana po primitku zahtjeva zakazati raspravu. Na raspravu će se pozvati ovlašteni podnositelj zahtjeva, sudac i njegov branitelj.

(2) Prije rasprave izdvojiti će se iz spisa svi dokazi na kojima se ne može temeljiti odluka u stegovnom postupku.

Članak 79.

(1) U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti sucu protiv kojega se postupak vodi mora se pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno, u pisanom obliku, ili po branitelju kojega izabere.

(2) Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koju je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.

(3) Odluka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

(4) Odluka o stegovnoj odgovornosti se objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća.

Članak 80.

(1) Protiv odluke o razrješenju, odnosno stegovnoj odgovornosti sudac ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje odluke.

(2) Žalba se u roku od 15 dana od dana dostave odluke podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 81.

(1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Kod donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti i izricanju stegovne kazne Vijeće nije vezano prijedlogom podnositelja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka o stegovnoj kazni.

VIII. PRIVREMENO UDALJENJE OD OBNAŠANJA DUŽNOSTI

Članak 82.

(1) Sudac će biti privremeno udaljen od obnašanja dužnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od 5. godina ili kad mu je određen pritvor ili istražni zatvor.

(2) Sudac može biti udaljen od obnašanja dužnosti

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti,

- ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obnašanjem sudačke dužnosti,

- ako je ovlašteni predlagatelj u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti.

(3) Zahtjev za privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti Vijeću može podnijeti predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost, predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Etičko povjerenstvo i ministar pravosuđa.

(4) Odluku o privremenom udaljenju od dužnosti donosi Vijeće u sastavu od tri člana bez odgode.

Članak 83.

(1) Odluka o privremenom udaljenju od obnašanja sudačke dužnosti donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(2) Protiv odluke o privremenom udaljenju od obnašanja dužnosti sudac ima pravo žalbe koja ne odgađa izvršenje odluke, a o kojoj odlučuje Vijeće većinom glasova svih članova Vijeća.

Članak 84.

(1) Privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti iz članka 82. stavka 1. traje do prestanka uvjeta zbog kojih je određeno. Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana ili do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka.

(2) Privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti iz članka 82. stavka 2. traje do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka.

(3) Za vrijeme privremenog udaljenja od obnašanja dužnosti sudac ima pravo na jednu polovinu plaće.

(4) Ako u stegovnom ili kaznenom postupku bude donesena oslobađajuća odluka, privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti kaznene presude ili odluke o stegovnoj odgovornosti. Ako u stegovnom ili kaznenom postupku bude donesena oslobađajuća odluka ili ako u stegovnom postupku bude izrečena novčana kazna ili kazna ukora, sudac ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja udaljenja od obnašanja dužnosti.

IX. PRESTANAK SUDAČKE DUŽNOSTI

Članak 85.

(1) Sucu prestaje sudačka dužnost po sili zakona:

- danom stupanja na dužnost odnosno službu u drugo tijelo,
- smrću.

(2) Rješenje kojim se utvrđuje nastupanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi Vijeće po službenoj dužnosti odnosno na prijedlog predsjednika suda u kojem je sudac obnašao dužnost.

Članak 86.

(1) Sucu prestaje sudačka dužnost ako ga u skladu s Ustavom i zakonom te dužnosti razriješi Vijeće.

(2) Vijeće će razriješiti suca:

1. ako to sam zatraži,
2. ako trajno izgubi sposobnost obnašanja svoje dužnosti,
3. ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obnašanja sudačke dužnosti,
4. ako u skladu sa zakonom, zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela, tako odluči Vijeće,
5. kad navrši 70 godina.

(3) Sudac koji sam traži razrješenje zahtjev podnosi Vijeću uz prethodnu obavijest predsjedniku suda u kojem obnaša dužnost.

(4) Prijedlog Vijeću za pokretanje postupka za razrješenje podnosi predsjednik suda u kojem sudac obnaša dužnost.

Članak 87.

(1) Prijedlog za razrješenje u slučaju trajnog gubitka sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti podnosi se na temelju pravomoćne odluke:

- suda o oduzimanju poslovne sposobnosti ili
- nadležnog tijela o trajnoj nesposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(2) Ako iz ponašanja suca ili njegovog odnosa prema radu proizlazi sumnja na trajni gubitak sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti, Vijeće može samostalno ili na prijedlog predsjednika suda odrediti da se sudac podvrgne liječničkoj prosudbi njegovih sposobnosti.

Članak 88.

(1) Sucu čije se razrješenje predlaže mora biti omogućeno izjašnjenje o prijedlogu za razrješenje.

(2) Odluku o razrješenju Vijeće donosi većinom glasova svih članova.

(3) Odluka o razrješenju mora biti obrazložena.

(4) Protiv odluke o razrješenju sudac ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje odluke. Žalba se u roku od 15 dana od dana dostave odluke podnosi Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

X. POSTUPAK IMENOVANJA I RAZRJEŠENJA PREDSJEDNIKA SUDOVA

Članak 89.

(1) Vijeće imenuje predsjednike sudova.

(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od četiri godine. Predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva puta uzastopce.

(3) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

Članak 90.

(1) Najkasnije tri mjeseca prije isteka vremena na koje je imenovan predsjednik suda, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti predsjednika suda iz drugih zakonom određenih razloga Vijeće će objaviti oglas o slobodnom mjestu predsjednika suda.

(2) Oglas se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća, a po potrebi i na drugi način. Oglas sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana, a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta za imenovanje i program svojega rada.

Članak 91.

Za predsjednika suda može biti imenovan sudac koji obnaša sudačku dužnost u sudu u koji se imenuje najmanje tri godine.

Članak 92.

- (1) Po proteku roka za podnošenje prijave Vijeće će od predsjednika neposredno višeg suda i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske zatražiti mišljenje o kandidatima i njihovim programima rada.
- (2) Mišljenja iz stavka 1. ovog članka moraju se dostaviti Vijeću u roku od 30 dana. Ako mišljenja iz prethodnog stavka ne budu dana u roku od 30 dana, smatra se da su dana pozitivna mišljenja.
- (3) Programi rada kandidata za predsjednika suda dostavljaju se ministru pravosuđa, koji će u roku od 30 dana ocijeniti dostavljene programe rada kandidata i dati mišljenje o kandidatima. Ako ministar pravosuđa ne ocijeni dostavljene programe i da mišljenje o kandidatima u roku od 30 dana, smatra se da je dao pozitivno mišljenje.
- (4) Elemente i strukturu programa rada kandidata za predsjednike sudova i način njegovog ocjenjivanja pravilnikom propisuje ministar pravosuđa.
- (5) Vijeće neće pozivati na razgovor kandidata koji dobije negativna mišljenja od predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa.
- (6) Vijeće će sucima suda u kojem se imenuje predsjednik uputiti javni poziv na izražavanje mišljenja o kandidatima.
- (7) Razgovori s kandidatima u postupku imenovanja predsjednika sudova snimaju se i prenose audio-vizualnim uređajem na mrežnim stranicama Vijeća u realnom vremenu, a snimke razgovora su trajno dostupne na mrežnim stranicama Vijeća.

Članak 93.

- (1) Vijeće donosi odluku o imenovanju predsjednika suda na temelju prikupljenih mišljenja, razgovora s kandidatima i ocjene njihovih predloženih programa rada.
- (2) Vijeće je dužno donijeti obrazloženu odluku o imenovanju predsjednika sudova u roku od 60 dana od dana primitka mišljenja o kandidatima iz članka 92. stavka 2. ovog Zakona.
- (3) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Vijeće ne imenuje za predsjednika suda ni jednog od kandidata, Vijeće će odmah ponoviti postupak imenovanja predsjednika suda.

Članak 94.

- (1) Predsjedniku prestaje dužnost:
 - kada mu prestane sudačka dužnost, danom prestanka sudačke dužnosti u tom sudu,
 - kada mu bude izrečena stegovna kazna, danom pravomoćnosti odluke.

(2) U slučaju spajanja, pripajanja ili razdvajanja sudova predsjednicima svih sudova obuhvaćenih ovim preustrojem prestaje dužnost danom spajanja, pripajanja odnosno razdvajanja.

(3) Odluku kojom se utvrđuje prestanak dužnosti predsjednika suda donosi Vijeće.

Članak 95.

(1) Vijeće će predsjednika suda razriješiti dužnosti:

1. kada poslove sudske uprave obavlja protivno propisima,
2. kada ne poduzima mjere iz svojih ovlasti za učinkovit rad suda,
3. kada bez opravdanog razloga ne ostvaruje program rada izložen u postupku imenovanja na dužnost predsjednika suda,
4. kada bez opravdanog razloga ili u propisanom roku ne donese poslovni plan suda,
5. kada propuštanjem nadzora ili neposredno krši propise o dodjeljivanju predmeta u rad,
6. kada kršenjem propisa ili na drugi način povrijedi načelo neovisnosti suca u suđenju,
7. kada ne podnese zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenoga stegovnog djela u zakonom predviđenim slučajevima odnosno zloupotrebljava svoj položaj ovlaštenog predlagatelja pokretanja stegovnog postupka,
8. kada je svojim ponašanjem ili na drugi način nanio štetu ugledu suda ili sudačkoj dužnosti,
9. kada je privremeno udaljen od obnašanja sudačke dužnosti.

(2) Prijedlog za razrješenje predsjednika suda može podnijeti predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministar pravosuđa.

(3) Predsjednik suda može i sam zatražiti razrješenje od dužnosti predsjednika suda.

Članak 96.

(1) Prije donošenja odluke o razrješenju predsjednika suda Vijeće će tražiti pisano izjašnjenje predsjednika suda.

(2) Rok za davanje izjašnjenja ne može biti kraći od osam dana od dana primitka poziva za izjašnjenje.

(3) Nakon primitka pisanog izjašnjenja Vijeće može pozvati predsjednika suda radi dodatnog usmenog izjašnjenja, o čemu će sastaviti zapisnik.

(4) Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(5) Protiv odluke Vijeća o razrješenju predsjednik suda ima pravo pokrenuti upravni spor.

XI. IZVJEŠĆA O IMOVINI SUDACA

Članak 97.

(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost. Sudac je dužan izvješće podnositi redovito svakih pet godina nakon stupanja na dužnost.

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovog članka, sudac je dužan najkasnije do 31. siječnja sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.

(3) Sudac je dužan u roku od 30 dana od prestanka dužnosti Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini i imovini osoba iz stavka 1. ovog članka.

Članak 98.

(1) Podaci o imovini suca obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini suca i osoba iz članka 97. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.

(3) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:

- nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba,
- pokretninama veće vrijednosti,
- poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima,
- udjelima o vlasništvu drugih poslovnih subjekata,
- novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto plaće suca,
- dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama,
- dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku,
- primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.

(4) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 3. podstavka 2. ovog članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretne pojedinačne vrijednosti veće od 30.000,00 kuna, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.

Članak 99.

(1) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini suca i način njegovog podnošenja propisuje Vijeće.

(2) Podaci o imovini suca iz članka 98. ovog Zakona su javni i objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća bez suglasnosti suca. Podaci koji se objavljuju ne smiju omogućavati identifikaciju osobe na koju se odnose.

Članak 100.

(1) Vijeće vodi evidenciju izvješća o imovini suca i kontrolira podatke o njegovoj imovini.

(2) Nakon prvog primitka izvješća o imovini suca Vijeće će zatražiti od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini.

(3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u izvješću nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.

(4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost radi podnošenja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.

(5) Ako se iz očitovanja suca utvrdi nerazmjer vrijednosti i načina stjecanja imovine suca, Vijeće će o tome obavijestiti Poreznu upravu Ministarstva financija.

XII. OSOBNI OČEVIDNICI SUDACA

Članak 101.

(1) Vijeće vodi osobne očevidnike sudaca.

(2) Sudac ima pravo uvida u svoj osobni očevidnik.

(3) Pravilnik o sadržaju osobnih očevidnika, načinu vođenja osobnih očevidnika suca i pravo uvida donosi Vijeće.

XIII. SREDSTVA ZA RAD

Članak 102.

Sredstva za rad Vijeća osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Članak 103.

(1) Predsjednik i zamjenik predsjednika Vijeća imaju pravo na smještaj odnosno naknadu troškova smještaja sukladno propisima koji se primjenjuju na državne dužnosnike.

(2) Članovi Vijeća imaju pravo na naknadu troškova u svezi s obavljanjem poslova iz djelokruga Vijeća sukladno propisima koji se primjenjuju na državne dužnosnike.

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 104.

- (1) Izbor članova Povjerenstva iz članka 7. ovog Zakona provest će se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Izbor članova Vijeća provest će se u roku 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (3) Mandat Vijeća i status članova Vijeća iz reda sudaca prestaje danom imenovanja novih članova Vijeća iz reda sudaca sukladno Zakonu.

Članak 105.

Svi postupci iz nadležnosti Vijeća koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se po odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15) osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Članak 106.

- (1) Vijeće će akte iz članka 50., članka 46., članka 61. i članka 101 ovog Zakona donijeti u roku od 6 mjeseci od dana izbora članova Vijeća sukladno odredbama ovog Zakona.
- (2) Poslovnik iz članka 33. stavka 3. ovog Zakona dekani pravnih fakulteta dužni su donijeti u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (3) Pravilnik iz članka 92. stavka 4. Ovog Zakona ministar pravosuđa dužan je donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 107.

Rad sudaca koji sudačku dužnost obnašaju najmanje tri godine Vijeće će ocijeniti sukladno odredbama ovog Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 108.

- (1) Radi usklađivanja s odredbom članka 55. ovog Zakona, Vijeće će u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnijeti zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere svih sudaca u Republici Hrvatskoj.
- (2) Sigurnosno-obavještajna agencija provest će sigurnosne provjere svih sudaca sukladno odredbama ovog Zakona u roku od 3 godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 109.

- (1) Vijeće će postupak imenovanja predsjednika svih osnovnih, viših i žalbenih sudova u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovog Zakona provesti u roku od 2 godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (2) U roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona ministar pravosuđa će uz prethodno mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, do okončanja postupka imenovanja predsjednika suda sukladno odredbama ovog Zakona, imenovati suca ovlaštenog za obavljanje poslova sudske uprave u svim osnovnim, višim i žalbenim sudovima.
- (3) Započeti a nedovršeni postupci imenovanja predsjednika sudova obustaviti će se s danom stupanja na snagu ovog Zakona.
- (4) Imenovanja predsjednika sudova koja budu obustavljena sukladno stavku 3. ovog članka ponovno će se pokrenuti u roku od 3 mjeseca nakon odabira članova Vijeća sukladno odredbama ovog Zakona.

Članak 108.

Podatke o imovini sudaca Vijeće će sukladno odredbama ovog Zakona objaviti na svojoj mrežnoj stranici u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 109.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o Državnom sudbenom vijeću (»Narodne novine«, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15).

Članak 110.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od objave u »Narodnim novinama«.

OBRAZLOŽENJE

Uz Članak 1.

Ovim člankom se propisuje da se ovim se Zakonom uređuje postupak i uvjeti za izbor članova i predsjednika Državnoga sudbenog vijeća i prestanak njihove dužnosti, postupak i uvjeti za imenovanje, napredovanje, premještaj i razrješenje sudaca, ocjenjivanje sudaca, postupak za utvrđivanje njihove stegovne odgovornosti, te postupak za imenovanje i razrješenje predsjednika sudova, kao i druga pitanja vezana za rad Državnoga sudbenog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće).

Uz Članak 2.

Ovim člankom se propisuje da je Vijeće samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj.

Uz Članak 3.

Ovim člankom se propisuje da Vijeće ima pečat koji sadrži njegov naziv i sjedište te naziv i grb Republike Hrvatske.

Uz Članak 4.

Ovim člankom se propisuje da Vijeće ima jedanaest članova, a čine ga sedam sudaca, dva sveučilišna profesora pravnih znanosti i dva saborska zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe. Članove Vijeća iz reda sudaca čine dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, dva suca iz reda žalbenih sudova i tri suca iz reda prvostupanijskih sudova .

Uz Članak 5.

Ovim člankom se propisuje da za vrijeme trajanja dužnosti, predsjedniku i zamjeniku predsjednika Vijeća sudačka dužnost miruje te ostvaruju pravo na plaću suca u sudu u kojem su imenovani.

Uz Članak 6.

Ovim člankom se propisuje da se članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine. Članom Vijeća nitko ne može biti više od dva puta.

.

Uz Članak 7.

Ovim člankom se propisuje da se članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine. Članom Vijeća nitko ne može biti više od dva puta.

Uz Članak 8.

Ovim člankom se propisuje da Povjerenstvo ima pet članova, koji se imenuju iz reda sudaca. Povjerenstvo imenuje Proširena opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske na temelju liste prijavljenih kandidata. Vrhovni sud Republike Hrvatske će najkasnije tri mjeseca prije isteka mandata članova Povjerenstva na mrežnoj stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske objaviti javni poziv za podnošenje kandidature za članove Povjerenstva. Povjerenstvo odluke donosi većinom glasova svih sudaca. Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća. Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina. Ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana Povjerenstva sa liste kandidata sa koje je imenovan član kojem je prestala sudačka dužnost. Član koji se imenuje kao zamjena mora biti iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat, Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe te administrativnu i tehničku potporu Povjerenstvu pruža Tajništvo Vijeća.

Uz Članak 9.

Ovim člankom se propisuje da Povjerenstvo određuje dan održavanja izbora, određuje biračka mjesta u sudovima, na temelju pravovaljanih prijedloga utvrđuje i objavljuje liste za izbor članova Vijeća, imenuje članove izbornih odbora te daje upute za njihov rad, brine o zakonitoj provedbi izbora članova Vijeća, utvrđuje rezultate izbora za članove Vijeća. Odluka Povjerenstva o vremenu i mjestu izbora te rezultati izbora za članove Vijeća objavljuju se na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Vijeća

Uz Članak 10.

Ovim člankom se propisuje da se izborni odbori imenuju se za svako biračko mjesto. izborni odbor čine predsjednik i dva člana. Nakon objave odluke Povjerenstva o biračkim mjestima predsjednici sudova dostavit će Povjerenstvu prijedlog za članove izbornih odbora. Članovi izbornih odbora ne smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća. Izborni odbori izravno provode glasovanje sudaca na biračkim mjestima te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja

Uz Članak 11.

Ovim člankom se definira da će Vijeće najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata svojih članova iz reda sudaca na mrežnoj stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske i svojoj mrežnoj stranici objaviti javni poziv za podnošenje kandidature za članove Vijeća iz reda sudaca te će Vijeće najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća obavijestiti i dekane svih pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj i Hrvatski sabor o isteku mandata članovima Vijeća koje oni imenuju.

Uz Članak 12.

Ovim člankom se propisuje da se od dana raspisivanja, pa do dana izbora za članove Vijeća mora proteći najmanje 30 dana. Pravo glasa na izborima imaju svi suci.

Uz Članak 13.

Ovim člankom se propisuje da se kandidat za člana Vijeća može biti svaki sudac, osim onoga koji je zadnji put ocijenjen ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“, kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna, koji je privremeno udaljen od obnašanja dužnosti ili koji je osuđen za kazneno djelo.

Uz Članak 14.

Ovim člankom se propisuje da se kandidatura za člana Vijeća mora se dostaviti Povjerenstvu u roku od 30 dana od dana objave javnog poziva za podnošenje kandidature i u kandidaturi se obvezno navodi sud u kojem sudac obnaša dužnost.

Uz Članak 15.

Ovim člankom se propisuje da Povjerenstvo utvrđuje pravovaljanost kandidatura za članove Vijeća te će prilikom utvrđivanja liste kandidata Povjerenstvo utvrditi je li kandidat zadnji put ocijenjen ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“, je li mu u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna, je li privremeno udaljen od obnašanja dužnosti i je li osuđen za kazneno djelo, Povjerenstvo također utvrđuje liste kandidata koje se sastavljaju posebno za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca žalbenih sudova i posebno za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova. Pojedine liste kandidata čine svi suci za koje je Povjerenstvo utvrdilo pravovaljanost kandidatura.

Uz Članak 16.

Ovim člankom se propisuje da utvrđene liste kandidata Povjerenstvo objavljuje na mrežnim stranicama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Vijeća. Nakon objave liste svaki sudac može Povjerenstvu uložiti prigovor na listu kandidata u roku od tri dana od dana objave liste i prigovoru će Povjerenstvo odlučiti u roku od tri dana od dana podnošenja prigovora rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba.

Uz Članak 17.

Ovim člankom se propisuje da najkasnije osam dana prije izbora Povjerenstvo će objaviti popis biračkih mjesta i dostaviti izbornim odborima popis sudaca koji glasuju na pojedinom biračkom mjestu. Za kandidate sa svih lista glasuju svi suci.

Uz Članak 18.

Ovim člankom se propisuje da se glasovanje obavlja osobno glasačkim listićima, da nitko ne može glasovati u ime druge osobe. Tiskanje glasačkih listića izravno nadzire Povjerenstvo.

Uz Članak 19.

Ovim člankom se propisuje da se glasački listići posebno tiskaju za svaku od lista kandidata i sadrže, ime i prezime kandidata, i sud u kojem obnaša sudačku dužnost, broj kandidata koji se s liste kandidata bira za Vijeće. Kandidati se na listu unose prema abecednom redu svojih prezimena.

Uz Članak 20.

Ovim člankom se propisuje da se glasački listić ispunjava se zaokruživanjem rednog broja ispred imena kandidata.

Uz Članak 21.

Ovim člankom se propisuje da je važeći glasački listić onaj iz kojeg se na siguran i nedvojben način može utvrditi za koje je kandidate sudac glasovao, a nevažećim glasačkim listićem smatra se neispunjeni glasački listić, glasački listić ispunjen na način da se ne može sa sigurnošću utvrditi volja birača i okolnost za kojeg je kandidata glasovao i glasački listić na kojem je birač glasovao za više kandidata nego ih se bira s liste.

Uz Članak 22.

Ovim člankom se propisuje da će po završenom glasovanju izborni odbor najprije prebrojiti neupotrijebljene glasačke listiće i staviti ih u poseban omot koji će zapečatiti.

Uz Članak 23.

Ovim člankom se propisuje da ako se prilikom prebrojavanja glasova na izbornom mjestu utvrdi da broj glasačkih listića ne odgovara broju glasača koji su glasovali, izborni odbor će odmah prekinuti rad i uz izvješće dostaviti izborne materijale Povjerenstvu. Povjerenstvo će u tom slučaju poništiti glasovanje na tom izbornom mjestu, raspustiti izborni odbor, imenovati novi izborni odbor i odrediti ponavljanje glasovanja na tom izbornom mjestu u roku od osam dana.

Uz Članak 24.

Ovim člankom se definira da kad izborni odbor utvrdi rezultate glasovanja na izbornom mjestu, u zapisnik o svom radu zabilježit će broj sudaca prema izvratku iz popisa sudaca, broj sudaca koji je glasovao, broj glasova koji je dobio pojedini kandidat s liste za izbor člana Vijeća, broj glasačkih listića proglašenih nevažećima. Zapisnik o radu izbornog odbora potpisuju svi članovi izbornog odbora

Uz Članak 25.

Ovim člankom se propisuje da zapisnik o svom radu s ostalim izbornim materijalom izborni odbor dostavlja Povjerenstvu najkasnije u roku od 24 sata od zatvaranja izbornih mjesta.

.

Uz Članak 26.

Ovim člankom se propisuje da ako kandidati koji ulaze u sastav Vijeća imaju isti broj glasova, glasovanje se ponavlja. Povjerenstvo će odrediti ponavljanje glasovanja na svim izbornim mjestima za tu listu kandidata u roku od osam dana i na ponovljenim izborima na listu ulaze samo kandidati koji imaju isti broj glasova.

Uz Članak 27.

Ovim člankom se definira da Povjerenstvo utvrđuje rezultate glasovanja i donosi odluku kojom objavljuje broj sudaca upisanih u popise sudaca, broj sudaca koji su glasovali, broj glasova koji je dobio pojedini kandidat s liste kandidata i broj nevažećih glasačkih listića, ime i prezime kandidata koji su izabrani za članove Vijeća. Za članove Vijeća izabrani su oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Uz Članak 28.

Ovim člankom se propisuje da prigovor zbog nepravilnosti u postupku izbora može podnijeti svaki kandidat i svaki sudac koji je glasovao. Prigovor se podnosi Povjerenstvu u roku od 48 sati računajući od dana provođenja izbora. Povjerenstvo je dužno donijeti rješenje o prigovoru u roku od 48 sati od isteka dana kada je prigovor stavljen.

Uz Članak 29.

Ovim člankom se propisuje da ako Povjerenstvo rješavajući o prigovoru utvrdi da je bilo nepravilnosti koje su bitno utjecale ili su mogle utjecati na rezultate izbora, poništiti će radnje i odrediti da se u određenom roku, koji mora omogućiti da se izbori održe na dan kada su raspisani, te radnje ponove. Ako ne postoji mogućnost ponavljanja poništenih radnji ili ako se nepravilnosti odnose na postupak glasovanja, a bitno su utjecale, odnosno mogle utjecati na rezultat izbora, Povjerenstvo će poništiti izbor i odrediti rok u kojem će se izbor ponoviti.

Uz Članak 30.

Ovim člankom se propisuje da protiv rješenja Povjerenstva podnositelj prigovora ima pravo žalbe Vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske u sastavu od pet sudaca, koje se određuje godišnjim rasporedom poslova Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem Povjerenstva u roku od 48 sati računajući od isteka dana kada je primljeno pobijano rješenje. Vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske dužno je donijeti odluku o žalbi u roku od 48 sati od dana njezina primitka.

Uz Članak 31.

Ovim člankom se propisuje da podneseni prigovor odnosno žalba u postupku zaštite izbora ne odgađaju obavljanje izbornih radnji propisanih ovim Zakonom.

Uz Članak 32.

Ovim člankom se propisuje da sredstva za pokriće troškova izbora članova Vijeća iz reda sudaca osiguravaju se u proračunu Vijeća.

Uz Članak 33.

Ovim člankom se propisuje da članove Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti na prijedlog fakultetskih vijeća biraju svi sveučilišni profesori pravnih znanosti u Republici Hrvatskoj. Fakultetska vijeća utvrđuju listu kandidata za izbor članova Vijeća, a postupak izbora Povjerenstva za provođenje izbora i način provođenja izbora uređuje se Poslovníkom koji donose dekani pravnih fakulteta uz suglasnost ministra pravosuđa i predsjednika Vrhovnog suda.

Uz Članak 34.

Ovim člankom se propisuje da dva člana Vijeća imenuje Hrvatski sabor iz reda svojih zastupnika, od kojih je jedan iz reda oporbe.

Uz Članak 35.

Članak 35. propisuje da kada članu Vijeća iz reda sudaca ili sveučilišnih profesora pravnih znanosti dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, novi član Vijeća postaje kandidat koji je na izborima dobio najveći broj glasova na listi iz koje je član Vijeća kojemu je prestala dužnost.

Uz Članak 36.

Ovim člankom se propisuje da kada članu Vijeća iz reda saborskih zastupnika dužnost prestane prije isteka vremena na koje je biran, Vijeće će najkasnije u roku od 15 dana od Hrvatskog sabora zatražiti imenovanje drugog člana Vijeća

Uz Članak 37.

Ovim člankom se propisuje da su članovi Vijeća dužni su stupiti na dužnost u roku od 60 dana od dana izbora. Prije stupanja na dužnost u odnosu na članove Vijeća za koje posebnim zakonom nije propisano pravo pristupa klasificiranim podacima bez certifikata provodi se postupak sigurnosne provjere za pristup klasificiranim podacima III. stupnja sukladno posebnom zakonu. Na dužnost člana Vijeća ne može stupiti

izabrani član Vijeća u odnosu na kojeg se u provedenom postupku utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, u kojem se slučaju postupak provjere vrši u odnosu na kandidata koji je na izborima dobio sljedeći najveći broj glasova iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti. Članovi Vijeća na dužnost stupaju polaganjem prisege pred predsjednikom Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja glasi: »Prisežem svojom čašću da ću se u obnašanju dužnosti člana Državnoga sudbenog vijeća držati Ustava i zakona Republike Hrvatske i da ću savjesno obnašati svoju dužnost«. Ako član Vijeća bez opravdanog razloga ne položi prisegu, smatrati će se da nije ni izabran odnosno imenovan.

Uz Članak 38.

Ovim člankom se propisuje da za vrijeme dok obnašaju dužnost člana Vijeća, suci ne mogu biti imenovani na sudačku dužnost u sudu višeg stupnja, niti mogu biti imenovani za predsjednika suda.

Uz Članak 39.

Ovim člankom se propisuje da članu Vijeća dužnost u Vijeću prestaje prestankom dužnosti na osnovi koje je izabran odnosno imenovan, danom prestanka te dužnosti. Odluku kojom se utvrđuje prestanak dužnosti člana donosi predsjednik Vijeća, a za predsjednika Vijeća zamjenik predsjednika. Član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je imenovan ako to sam zatraži ili ako bude pravomoćno osuđen za kazneno djelo. Član Vijeća bit će razriješen i ako mu kao sucu bude izrečena stegovna kazna ili nastupe druge okolnosti koje ga čine nedostojnim obnašanja dužnosti člana Vijeća. Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran mogu podnijeti najmanje tri člana Vijeća te predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske za članove Vijeća iz reda sudaca odnosno ovlašteno tijelo u odnosu na članove Vijeća koje su izabrali odnosno imenovali. Odluka o razrješenju člana Vijeća donosi se većinom glasova svih članova Vijeća. Član Vijeća protiv kojega je pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, ne može sudjelovati u radu Vijeća do pravomoćnog okončanja tog postupka a odluku o udaljenju donosi Vijeće.

Uz Članak 40.

Ovim člankom se propisuje da Predsjednika i zamjenika predsjednika Vijeća biraju članovi Vijeća između sebe, na vrijeme od dvije godine, a predsjednik i zamjenik Vijeća moraju biti iz reda sudaca. Dužnosti Predsjednik Vijeća su da predstavlja Vijeće, saziva i predsjedava sjednicama Vijeća, predlaže dnevni red sjednica, objavljuje rezultate glasovanja potpisuje akte koje donosi Vijeće, skrbi o izvršavanju odluka Vijeća, obavlja i druge poslove određene zakonom ili općim aktom.

Uz Članak 41.

Ovim člankom se definira da u djelokrug Vijeća spada imenovanje sudaca, imenovanje i razrješenje predsjednika sudova, odlučivanje o imunitetu sudaca, premještaj sudaca, vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca, odlučivanje o razrješenju sudaca, donošenje Pravila o ocjenjivanju sudaca, ocjenjivanje sudaca, vođenje osobnih očevidnika sudaca, vođenje, kontrola i objava

imovinskih kartica sudaca, davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti.

Uz Članak 42.

Ovim člankom se propisuje da je član Vijeća izuzet od obnašanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, ocjenjivanja sudaca, davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca, bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije, srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, u odnosu skrbnika, šticećenika, posvojitelja, posvojenika. Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće. Ako član Vijeća, izvan ovih slučajeva, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz članka 41. ovog Zakona, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku. Izuzeće člana Vijeća može tražiti i kandidat u postupku pred Vijećem.

Uz Članak 43.

Ovim člankom se propisuje da Vijeće odlučuje na javnoj sjednici, osim u stegovnim postupcima. Sjednice Vijeća saziva predsjednik, a u njegovoj odsutnosti zamjenik predsjednika, iznimno, sjednica Vijeća bit će sazvana na prijedlog najmanje pet članova Vijeća.

Uz Članak 44.

Ovim člankom se propisuje Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano, sadržaj donesenih odluka Vijeće objavljuje na svojoj mrežnoj stranici.

Uz Članak 45.

Ovim člankom se propisuje da stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja Tajništvo na čelu s tajnikom Vijeća, a na položaj, prava i obveze službenika i namještenika primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.

Uz Članak 46.

Ovim člankom se propisuje da Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća. Poslovnik o radu Vijeće donosi većinom od najmanje osam glasova svojih članova i objavljuje se u „Narodnim novinama“ i na mrežnoj stranici Vijeća.

Uz Članak 47.

Ovim člankom se propisuje da se rad sudaca redovno ocjenjuje svake tri godine. U postupku ocjenjivanja rada sudaca u obzir se uzima razdoblje od posljednje tri godine obnašanja sudačke dužnosti.

Uz Članak 48.

Ovaj Članak propisuje da se rad sudaca ocjenjuje prema sljedećim mjerilima: omjer rješavanja predmeta, poštivanje rokova za donošenje i izradu odluka, kvaliteta odluka povodom izjavljenih pravnih lijekova (potvrđene, ukinute i preinačene u apsolutnom broju i postotku u odnosu na ukupan broj donesenih odluka, u odnosu na broj vraćenih odluka od strane neposredno višeg suda te broj odluka ukinutih zbog bitnih povreda postupka), te druge aktivnosti suca, a posebno objavljeni stručni i znanstveni radovi, sudjelovanje u radu Pravosudne akademije u svojstvu predavača te nastavnika ili suradnika u nastavi iz područja prava na sveučilišnim i stručnim studijima, stručno usavršavanje, mentorstvo sudačkim vježbenicima i sudskim savjetnicima, sudjelovanje u radu stručnih i znanstvenih povjerenstava i skupova, sudjelovanje u radu radnih skupina za izradu nacрта propisa te rad u institucijama, agencijama, tijelima, uredima, misijama i projektima Europske unije ili drugim međunarodnim organizacijama, institucijama, tijelima, misijama i projektima.

Uz Članak 49.

Ovim člankom se propisuje da ocjena rada sudaca može biti „izvrsno obnaša sudačku dužnost“, „uspješno obnaša sudačku dužnost“, „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“, i „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“.

Uz Članak 50.

Ovim člankom se propisuje da razrada mjerila iz članka 48. ovog Zakona i postupak ocjenjivanja suca uređuje se Pravilima o ocjenjivanju sudaca koja donosi Vijeće, uz prethodno mišljenje Proširene opće sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa.

Uz Članak 51.

Ovim člankom se propisuje da će predsjednik suda najkasnije tri mjeseca prije isteka roka iz članka 47. ovog Zakona Vijeću dostaviti obavijest o potrebi ocjenjivanja sudaca te uz obavijest dostaviti podatke o radu i aktivnostima suca potrebnim za izradu ocjene. U postupku ocjenjivanja sudaca Vijeće od predsjednika suda može zatražiti i dodatne podatke o sucima koji se ocjenjuju, a predsjednik suda dostavlja podatke na obrascu čiji su sadržaj i oblik propisani Pravilima o ocjenjivanju sudaca.

Uz Članak 52.

Ovim člankom se propisuje da se ocjena rada sudaca utvrđuje na temelju zbroja bodova ostvarenih prema mjerilima iz članka 48. ovog Zakona. Odluku o ocjeni rada sudaca donosi vijeće sastavljeno od tri člana

Vijeća. Odluka o ocjeni donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena. Protiv odluke o ocjeni sudac ima pravo podnijeti prigovor u roku od osam dana. O prigovoru na odluku o ocjeni odlučuje Vijeće. Odluka Vijeća objavljuje se na mrežnim stranicama Vijeća. Odluka o ocjeni rada sudaca mora biti donesena najkasnije 6 mjeseci od dana dostave Vijeću obavijesti i obrasca iz članka 51. ovog Zakona

Uz Članak 53.

Ovim člankom se propisuje da je protiv suca koji bude ocijenjen ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ predsjednik suda dužan u roku od 30 dana pokrenuti stegovni postupak. Sudac koji bude ocijenjen ocjenom „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ ponovno se ocjenjuje protekom godine dana od prethodne ocjene, a u obzir se uzima razdoblje od posljednje godine obnašanja sudačke dužnosti. Za suca koji dva puta uzastopno bude ocijenjen ocjenom „zadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“ predsjednik suda dužan je u suradnji sa sucem izraditi plan dodatnog stručnog usavršavanja koje provodi Pravosudna akademija.

Uz Članak 54.

Ovim člankom se propisuje da se ocjena suca ulaže u osobni očevidnik.

Uz Članak 55.

Ovim člankom se propisuje da za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin, za koju ne postoje sigurnosne zapreke za imenovanje i koja ispunjava druge uvjete propisane ovim zakonom. Za suca osnovnog, upravnog i trgovačkog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike, za suca višeg suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje osam godina, za suca žalbenog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina, a za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Uz Članak 57.

Ovim člankom propisano je da se oglas o slobodnim sudačkim mjestima, Vijeće objavljuje na mrežnim stranicama Vijeća u roku od 30 dana od dana primitka odluke ministra iz članka 56. stavka 1. ovog Zakona. Oglas sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana, a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje suca te životopis.

Uz Članak 58.

Ovim člankom se propisuje da se prilikom imenovanja sudaca mora se voditi računa o zastupljenosti sudaca pripadnika nacionalnih manjina, sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina. Kada pripadnici nacionalnih manjina podnose prijavu na objavljeno slobodno sudačko mjesto, imaju se pravo pozivati na prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina

Uz Članak 59.

Ovim člankom se propisuje da odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na završnoj ocjeni u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, ocjeni obnašanja sudačke dužnosti odnosno rezultatima provjere znanja i ostvarenim bodovima na strukturiranom razgovoru s kandidatima, prema redoslijedu na utvrđenoj listi prvenstva. Lista prvenstva objavljuje se na mrežnim stranicama Vijeća.

Uz Članak 60.

Ovim člankom se propisuje da kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom. Koeficijent za svakog kandidata izračunava se na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

Uz Članak 61.

Ovim člankom se propisuje da kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će uvidom u osobni očevidnik utvrditi prethodnu ocjenu obnašanja sudačke dužnosti. Ako je od prethodne ocjene prošlo više od jedne godine, Vijeće će za neocijenjeno razdoblje provesti postupak ocjenjivanja rada suca prema odredbama ovog Zakona. Kandidati za suca koji su podnijeli prijave na oglas, a ne obnašaju sudačku dužnost pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama pravila koji donosi Vijeće. U postupku imenovanja sudaca za ove se kandidate u obzir uzimaju i drugi podaci o njihovom prethodnom radu, čije se vrednovanje propisuje pravilima Vijeća.

Uz Članak 62.

Ovim člankom se propisuje da se s kandidatima u postupku imenovanja sudaca iz članka 60. i 61. ovog Zakona provodi strukturirani razgovor. Kandidatima se na strukturiranom razgovoru postavljaju pitanja koja se odnose na dosadašnji rad i aktivnosti kandidata na temelju kojih se može ocijeniti njegov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti i njegova motiviranost za obnašanje dužnosti. Svim kandidatima u istom postupku imenovanja na strukturiranom razgovoru postavljaju se ista

pitanja te se neposredno nakon razgovora sa svakim kandidatom vrednuje njegov razgovor s Vijećem. Na strukturiranom razgovoru može se ostvariti najviše 10% bodova od bodova koji se mogu ostvariti na završnoj ocjeni u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjenjivanjem obnašanja sudačke dužnosti ili provjeri znanja iz članka 61. ovog Zakona, o provedbi strukturiranog razgovora se sastavlja zapisnik, a razgovori s kandidatima u postupku imenovanja sudaca snimaju se i prenose audio-vizualnim uređajem na mrežnim stranicama Vijeća u realnom vremenu, a snimke razgovora su trajno dostupne na mrežnim stranicama Vijeća

Uz Članak 63.

Ovim člankom se propisuje da za kandidate s najvećim ukupnim brojem bodova iz članka 59. ovog Zakona Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjevi se podnose za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje. Temeljna sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama. Na temelju izvješća o rezultatu temeljne sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka, u slučaju da kandidat odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

Uz Članak 64.

Ovim člankom se propisuje da za kandidate za suce osnovnog, trgovačkog i upravnog suda s najvećim ukupnim brojem bodova iz članka 59. ovog Zakona Vijeće nadležnoj ustanovi podnosi zahtjev za provedbu psihološkog testiranja. Zahtjevi se podnose za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje. Psihološkim testiranjem utvrđuje se sposobnost kandidata za obnašanje sudačke dužnosti, a provodi ga ovlaštena pravna osoba koju utvrdi Vijeće. Pravila o sadržaju, metodama i načinu provedbe psihološkog testiranja donosi Vijeće. U slučaju da kandidat ne zadovolji na psihološkom testiranju, Vijeće nadležnoj ustanovi podnosi zahtjev za psihološko testiranje kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

Uz Članak 65.

Ovim člankom se propisuje da odluku o imenovanju sudaca Vijeće donosi nakon provedenog postupka iz Članaka 60., 61., 62., 63. i 64. ovog Zakona. Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio strukturiranom razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na strukturiranom razgovoru. Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u »Narodnim novinama« i na mrežnoj stranici Vijeća.

Uz Članak 66.

Ovim člankom se propisuje da će Vijeće poništiti odluku o imenovanju suca ako utvrdi da imenovani sudac nije ispunjavao uvjete za imenovanje, da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima, da sudac bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu, da je

do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela utvrđenog pravomoćnom odlukom suda o postojanju kaznenog djela i kaznene odgovornosti. Postupak radi poništenja odluke o imenovanju Vijeće može pokrenuti po službenoj dužnosti ili na zahtjev predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, predsjednika suda ili predsjednika neposredno višeg suda.

Uz Članak 67.

Ovim člankom se propisuje da prije stupanja na dužnost sudac daje prisegu pred predsjednikom Vijeća ili članom Vijeća kojeg on odredi. Prisega koju sudac daje i potpisuje glasi: »Prisežem da ću se u obnašanju sudačke dužnosti pridržavati Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava, suditi po najboljem znanju, savjesno i nepristrano, te štititi cjelovitost, suverenitet i državno ustrojstvo Republike Hrvatske i Ustavom i zakonom utvrđene slobode i prava čovjeka i građanina.«.

Uz Članak 68.

Ovim člankom se propisuje u slučaju ukidanja ili preustroja suda Vijeće će premjestiti suca u drugi sud koji postaje nadležan za područje ukinutog odnosno preustrojenog suda. Preustrojem se smatra spajanje, pripajanje i razdvajanje sudova i druge promjene u stvarnoj i mjesnoj nadležnosti sudova, promjena unutarnjeg ustrojstva suda i promjena potrebnog broja sudaca u sudu.

Uz Članak 69.

Ovim člankom se propisuje da će se slobodna sudačka mjesta u prvostupanjskim sudovima popunjavati prvenstveno trajnim premještajem, sukladno odluci ministra iz članka 56. stavka 1. ovog Zakona. Ako se slobodno sudačko mjesto ne popuni trajnim premještajem, provest će se postupak imenovanja suca. O potrebi popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta trajnim premještajem Vijeće će izvijestiti objavljivanjem poziva na svojoj mrežnoj stranici. U roku od 15 dana od objave poziva suci Vijeću dostavljaju pisanu prijavu za trajni premještaj, a na temelju Pravila o ocjenjivanju sudaca, Vijeće sastavlja listu prvenstva te na temelju redoslijeda na listi donosi odluku o trajnom premještaju, koja mora biti obrazložena.

Uz Članak 70

Ovim člankom uređuje se privremeno upućivanje sudaca na rad u drugi sud, rokovi na koje se sudac može privremeno uputiti, u kojim slučajevima te način podnošenja prijedloga za upućivanje na rad. Nadalje, člankom se definira da odluku o upućivanju na rad donosi Vijeće uz prethodno mišljenje predsjednika suda u koji se sudac upućuje kao i predsjednika suda gdje sudac obnaša dužnost. O potrebi za privremenim upućivanjem na rad u drugi sud Vijeće će objaviti javni poziv a odluka će se donijeti 30 dana od dana isteka roka za podnošenje prijave. Također ovim člankom definirano je da sudac upućen na drugi sud ima pravo na smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada koje pitanje će se urediti pravilnikom kojeg donosi ministar.

Uz Članak 71.

Ovim člankom uređuje se odgovornost sudaca za počinjena stegovna djela kao i lista stegovnih djela i to: 1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti, 2. ocjenjivanje ocjenom „nezadovoljavajuće obnaša sudačku dužnost“, 3. neopravdano nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, 4. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću, 5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti, 6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način, 7. nepodnošenje izvješća o imovini, neistinito ili nepotpuno prikazivanje podataka u izvješću o imovini te 8. odbijanje podvrgavanju prosudbi sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti. Također propisano je da ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Uz Članak 72 .

Ovim članom definirane su stegovne kazne i to ukor, novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od jednog do 12 mjeseci te razrješenje od dužnosti. Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje suca i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne. Nadalje definirano je da se pri odlučivanju o odgovornosti i stegovnoj kazni na odgovarajući način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

Uz Članak 73.

Ovaj Članak propisuje da sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne može biti imenovan u drugi sud u roku od godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne. Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 72. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, ne može biti imenovan u drugi sud u roku od dvije godine dana od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne. Sudac kojemu je Vijeće izreklo stegovnu kaznu iz članka 72. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne može biti ponovno imenovan na sudačku dužnost prije isteka roka od pet godina od pravomoćnosti odluke o izricanju te stegovne kazne.

Uz članak 74.

Ovaj Članak propisuje da se stegovni postupak ne može pokrenuti protekom jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela. Zastara stegovnog postupka nastupa protekom roka od šest godina od počinjenja stegovnog djela. Također propisuje se da ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost, stegovni postupak može se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut. Nadalje propisano je da izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

Uz Članak 75.

Ovim člankom propisano je da stegovni postupak vodi Vijeće. Također definirano je da Vijeće može za pojedine stegovne postupke imenovati posebno vijeće iz reda svojih članova koje treba provesti pojedine radnje u postupku, utvrditi činjenice i obrazložiti utvrđene činjenice pred Vijećem. Propisano je da odluku o stegovnoj odgovornosti donosi Vijeće većinom glasova svih članova. Također Članak propisuje da ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća taj se član izuzima od odlučivanja.

Uz Članak 76.

Ovaj Članak propisuje da ako postoji osnovana sumnja da je sudac počinio stegovno djelo, predsjednik suda ili osoba ovlaštena za obavljanje poslova sudske uprave u sudu u kojem obnaša sudačku dužnost dužna je protiv tog suca podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka. Također definira se da zahtjev za pokretanje stegovnog postupka mogu podnijeti predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Etičko povjerenstvo i ministar pravosuđa.

Uz Članak 77.

Ovim članokom propisano je da se zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o sucu čija se stegovna odgovornost traži, činjenični i pravni opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojega proizlazi osnovanost sumnje.

Uz Članak 78.

Ovim člankom propisuje se da će stegovno vijeće najkasnije u roku od 15 dana po primitku zahtjeva zakazati raspravu. Na raspravu će se pozvati ovlašteni podnositelj zahtjeva, sudac i njegov branitelj.

Uz Članak 79.

Ovaj Članak propisuje da se u postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti sucu mora pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno, u pisanom obliku ili po branitelju kojega izabere. Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koju je označio podnositelj u svom zahtjevu. Također propisuje se da se odluka objavljuje javno na mrežnim stranicama Vijeća.

Uz Članak 80.

Ovim člankom propisano je da protiv odluke o razrješenju, odnosno stegovnoj odgovornosti sudac ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dostave, a koja žalba odgađa izvršenje odluke.

Uz Članak 81.

Ovim člankom propisuje se da se stegovni postupak provodi odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Također propisuje se kako Vijeće nije vezano prijedlogom podnositelja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka o stegovnoj kazni.

Uz Članak 82.

Ovim člankom propisuje se privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti pa se kao razlozi za udaljenje navode: - ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti, ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obnašanjem sudačke dužnosti te ako je ovlašteni predlagatelj u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti. Nadalje propisuje se da zahtjev za privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti Vijeću može podnijeti predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudačku dužnost, predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Etičko povjerenstvo i ministar pravosuđa. Odluku o privremenom udaljenju od dužnosti donosi Vijeće u sastavu od tri člana bez odgode.

Uz članak 83.

Ovim člankom propisano je da se odluka o privremenom udaljenju od obnašanja dužnosti donosi u pisanom obliku i mora biti obrazložena. Također definirano je da protiv odluke o privremenom udaljenju od obnašanja dužnosti sudac ima pravo žalbe koja ne odgađa izvršenje

Uz Članak 84.

Ovim člankom propisano je da privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana ili do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka. Za vrijeme privremenog udaljenja od obnašanja dužnosti sudac ima pravo na jednu polovinu plaće. Također, propisano je da ako u stegovnom ili kaznenom postupku bude donesena oslobađajuća odluka, privremeno udaljenje od obnašanja dužnosti prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti kaznene presude ili odluke o stegovnoj odgovornosti. Ako u stegovnom ili kaznenom postupku bude donesena oslobađajuća odluka ili ako u stegovnom postupku bude izrečena novčana kazna ili kazna ukora, sudac ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja udaljenja od obnašanja dužnosti.

Uz članak 85.

Ovim člankom propisano je da sucu prestaje sudačka dužnost po sili zakona danom stupanja na dužnost u drugo tijelo i smrću. Rješenje kojim se utvrđuje nastupanje okolnosti donosi Vijeće po službenoj dužnosti odnosno na prijedlog predsjednika suda u kojem je sudac obnašao dužnost.

Uz Članak 86.

Ovim člankom propisano je da sucu prestaje sudačka dužnost ako ga u skladu s Ustavom i zakonom te dužnosti razriješi Vijeće. Također propisano je da će Vijeće razriješiti suca ako to sam zatraži, ako trajno izgubi sposobnost obnašanja svoje dužnosti, ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim, ako u skladu sa zakonom, zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela, tako odluči Vijeće, te kad navršši 70 godina.

Uz Članak 87.

Ovim člankom uređuje se podnošenje prijedloga za razrješenje u slučaju trajnog gubitka sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti. Također propisano je da ako iz ponašanja suca ili njegovog odnosa prema radu proizlazi sumnja na trajni gubitak sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti, Vijeće može samostalno ili na prijedlog predsjednika suda odrediti da se sudac podvrgne liječničkoj prosudbi njegovih sposobnosti.

Uz Članak 88.

Ovim člankom propisuje se da sucu čije se razrješenje predlaže mora biti omogućeno izjašnjenje o prijedlogu za razrješenje te se propisuje da protiv odluke o razrješenju sudac ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje odluke.

Uz Članak 89.

Ovim člankom propisuje se da Vijeće imenuje predsjednike sudova te da se isti biraju na vrijeme od 4 godine ali da nitko ne može biti predsjednik sudva više od dva puta uzastopce. Također propisano je da predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

Uz Članak 90.

Ovim člankom propisano je da najkasnije tri mjeseca prije isteka vremena na koje je imenovan predsjednik suda, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti predsjednika suda iz drugih zakonom određenih razloga Vijeće će objaviti oglas o slobodnom mjestu predsjednika suda. Oglas se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća, a po potrebi i na drugi način.

Uz Članak 91.

Ovim člankom propisuje se da za predsjednika suda može biti imenovan sudac koji obnaša sudačku dužnost u sudu u koji se imenuje najmanje tri godine.

Uz Članak 92.

Ovim člankom propisuje se da po proteku roka za podnošenje prijave Vijeće će od predsjednika neposredno višeg suda i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske zatražiti mišljenje o kandidatima i njihovim programima rada. Također propisan je da će i ministar pravosuđa dati svoje mišljenje na programe rada. Pitanje strukture programa rada urediti će se pravilnikom. Također ovim člankom propisuje se da se razgovoris kandidatima u postupku imenovanja predsjednika sudova snimaju se i prenose audio-vizualnim uređajem na mrežnim stranicama Vijeća u realnom vremenu, a snimke razgovora su trajno dostupne na mrežnim stranicama Vijeća

Uz Članak 93.

Ovim člankom propisano je da Vijeće donosi odluku o imenovanju predsjednika suda na temelju prikupljenih mišljenja, razgovora s kandidatima i ocjene njihovih predloženih programa rada. Također određeno je da je Vijeće dužno donijeti obrazloženu odluku o imenovanju predsjednika sudova u roku od 60 dana od dana primitka mišljenja o kandidatima

Uz Članak 94.

Ovim člankom propisano je da predsjedniku suda prestaje dužnost kada mu prestane sudačka dužnost, danom prestanka sudačke dužnosti u tom sudu te kada mu bude izrečena stegovna kazna, danom pravomoćnosti odluke. Nadalje propisuje se da u slučaju spajanja, pripajanja ili razdvajanja sudova predsjednicima svih sudova obuhvaćenih ovim preustrojem prestaje dužnost danom spajanja, pripajanja odnosno razdvajanja

Uz Članak 95.

Ovim člankom uređuje se pitanje razrješenja predsjednika suda dužnosti. Propisano je da će Vijeće razriješiti dužnosti: kada poslove sudske uprave obavlja protivno propisima, kada ne poduzima mjere iz svojih ovlasti za učinkovit rad suda, kada bez opravdanog razloga ne ostvaruje program rada izložen u postupku imenovanja na dužnost predsjednika suda, kada bez opravdanog razloga ili u propisanom roku ne donese poslovni plan suda, kada propuštanjem nadzora ili neposredno krši propise o dodjeljivanju predmeta u rad, kada kršenjem propisa ili na drugi način povrijedi načelo neovisnosti suca u suđenju, kada ne podnese zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenoga stegovnog djela u zakonom predviđenim slučajevima odnosno zloupotrebljava svoj položaj ovlaštenog predlagatelja pokretanja stegovnog postupka, kada je svojim ponašanjem ili na drugi način nanio štetu ugledu suda ili sudačkoj dužnosti, kada je privremeno udaljen od obnašanja sudačke dužnosti. Također propisano je da prijedlog za razrješenje predsjednika suda može podnijeti predsjednik neposredno višeg suda, predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministar pravosuđa te da predsjednik suda može i sam tražiti razrješenje od dužnosti predsjednika suda.

Uz Članak 96.

Ovim člankom propisuje se da prije donošenja odluke o razrješenju predsjednika suda Vijeće će tražiti pisano izjašnjenje predsjednika suda. Nakon primitka pisanog izjašnjenja Vijeće može pozvati predsjednika suda radi dodatnog usmenog izjašnjenja, o čemu će sastaviti zapisnik. Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

Uz Članak 97.

Ovim člankom uređuje se pravilo obaveze podnošenja Izvješća o imovini suca te imovini bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost.

Uz Članak 98.

Ovim člankom propisuje se sadržaj Izvješća o imovini suca.

Uz Članak 99.

Ovim člankom propisuje se da oblik i sadržaj obrasca propisuje Vijeće. Također propisuje se da se podaci o imovini suca objavljuju na mrežnoj stranici Vijeća bez suglasnosti suca.

Uz Članak 100.

Ovim člankom propisuje se da Vijeće vodi evidenciju o imovini suca i kontrolira podatke o njegovoj imovini. Također propisuju se ovlasti Vijeća da traži podatke od tijela koja raspolažu istima. Ako za imovinu koju je sudac naveo u izvješću nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje. Također propisuje se da ako se podaci u izvješću razlikuju od podataka koje je sudac naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost radi podnošenja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.

Uz Članak 101.

Ovaj Članak propisuje da Vijeće vodi osobne očevidnike sudaca.

Uz Članak 102.

Ovim člankom propisuje se da sredstva za rad Vijeća se osiguravaju u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Uz članak 103.

Ovim člankom propisuje se da predsjednik i zamjenik predsjednika Vijeća imaju pravo na smještaj odnosno naknadu troškova smještaja sukladno propisima koji se primjenjuju na državne dužnosnike.

Uz Članak 104.

Ovim člankom propisuju se rokovi za izbor članova Povjerenstva iz članka 7. te članova Vijeća. Propisano je da mandat Vijeća i status članova Vijeća iz reda sudaca prestaje danom imenovanja novih članova Vijeća iz reda sudaca sukladno Zakonu.

Uz Članak 105.

Ovim člankom propisuje se da svi postupci iz nadležnosti Vijeća koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se po odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću („Narodne novine“, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15) osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Uz Članak 106.

Ovim člankom propisano je da će Vijeće akte iz članka 50., članka 46., članka 61. i članka 101 ovog Zakona donijeti u roku od 6 mjeseci od dana izbora članova Vijeća sukladno odredbama ovog Zakona. Nadalje propisuje se rok za donošenje Poslovnika iz članka 33. stavka 3. ovog Zakona kao i Pravilnika iz članka 92. stavka 4. ovog Zakona

Uz Članak 107.

Ovim člankom propisuje se kako će rad sudaca koji sudačku dužnost obnašaju najmanje tri godine Vijeće ocijeniti sukladno odredbama ovog Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Uz Članak 108.

Ovim člankom propisuje se da će Vijeće u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnijeti zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere svih sudaca u Republici Hrvatskoj. Propisuje se također rok unutar kojeg će Sigurnosno-obavještajna agencija provest sigurnosne provjere svih sudaca.

Uz Članak 109.

Ovim člankom definira se da će Vijeće postupak imenovanja predsjednika svih osnovnih, viših i žalbenih sudova u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovog Zakona provesti u roku od 2 godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Također propisuje se da će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona ministar pravosuđa uz prethodno mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, do okončanja postupka imenovanja predsjednika suda sukladno odredbama ovog Zakona, imenovati suca ovlaštenog za obavljanje poslova sudske uprave u svim osnovnim, višim i žalbenim sudovima.

Uz Članak 108.

Ovim člankom se propisuje da će podatke o imovini sudaca Vijeće sukladno odredbama ovog Zakona objaviti na svojoj mrežnoj stranici u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Uz Članak 109.

Ovim člankom propisuje se da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o Državnom sudbenom vijeću (»Narodne novine«, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15).

Uz Članak 110.

Ovaj Članak propisuje da ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od objave u »Narodnim novinama«.